

**JUSTINIANI PRINCIPIS
INSTITUTIONES.**

JUS CIVILE ABREVIATUM

REDACTUM

AD DEFINITIONES ET DISTINCTIONES

JUSTINIANI PRINCIPIS

INSTITUTIONES ET ELEMENTA

PERSPICUE PERSECVENTES.

AUCTORE

ANTONIO JUGLA, ET FONT,

Jur. Civ. Doct. et Canonici

Baccalaureo, &c.

EDITIO ULTIMA MAXIME CORRECTA.

VALENTIA:
IN TYPOGRAPHIA ILDEPHONSI MOMPIE.

ANNO 1826.

AD INSTITUTIONES

SEU ELEMENTA

J U S T I N I A N I

PRINCIPIS.

PROLEGOMENON.

Romulus postquam Romanam Urbem condidit, eam Legibus munivit, et primò solus, posteà verò Tito Tatio Sabinorum Rege in ejus societatem, et Urbis regimen admisso, in ea, per quam laudabilis Reipublicæ primordia stabilivit. Romulo successit in Regno Numa Pompilius, qui sacra, ceremonias, Deorum-

*Se hallará esta y otras obras en su misma
librería, calle nueva de San Fernando,
núm. 64, junto al Mercado.*

que cultus instituit. Hunc sequuti Tullus Hostilius, Ancus Martius, et Priseus Tarquinius, qui nullas penè Leges condiderunt. Post hos Servius Tullius Instituta Reipublicæ ampliavit, quem sequutus L. Tarquinius Superbus, sub cuius Imperio, Regia potestas Consulari cessit, anno ab Urbe condita ducentesimo quadragesimo quarto, quo quidem anno post Reges expulsoe, primi Lucius Junius Brutus, et Lucius Tarquinius Collatinus, Consules fuerunt. Consulum auctoritas viguit, per quatuorcentos quinquaginta annos, quorum spatio, Jus moribus receptum, Leges duodecim

tabularum, Jus civile non scriptum, Legis actiones, Leges, Plebiscita, Senatusconsulta, et Magistratuum edicta constituta fuerunt. Postea Romani Imperii status sub Cæsaribus, seu Imperatoribus fuit, sub quibus Juris Civilis sapientia ad perfectam maturitatem pervenit, et maximopere sub Imperatore Justiniano emicuit, qui inter alia, quatuor Institutionum Libros edidit, quos nunc singulatim persequemur.

INSTITUTIONUM

SEU

ELEMENTORUM

D. JUSTINI ANI

SACRATISSIMI PRINCIPIS

LIBER PRIMUS.

TITULUS PRIMUS.

DE JUSTITIA, ET JURE.

Quotuplex est Justitia?

Duplex Universalis, et Particularis.

Quid est Justitia Universalis?

Quæ continet in se virtutes omnes, quantum hæ conduceant ad perfectionem, et conservationem civilis societatis. Et inde ortum proverbium.

Justitia in sese virtutes continet omnes.

Arist. 5. Ethic. cap. 1.

*Justitia Universalis differtur essentia a
virtute in genere?*

Minime. Tantum differt in eo, quod quando consideratur ut habitus animi, dicitur Virtus simpliciter; quando vero ut civilis societatis conservatrix, Justitia. Arist. ibid.

Quid est Justitia Particularis?

Constans, et perpetua voluntas, jus suum unicuique tribuendi. Ulp. l. 10. D. h. t.

Quotuplex est Justitia Particularis?

Duplex. Distributiva, et Commutativa.

Quænam est Justitia Distributiva?

Quæ respicit quod quisque meretur, quod cuique convenit, sive ad præmium sit; sive pena, sive honor, sive onus. Arist. 5. Ethic. cap. 3. et 4.

Quænam est Justitia Commutativa?

Quæ suum cujusque propriè sumptum spectat. Arist. ibid.

Quidam volunt a Justitia Commutativa respici proportionem arithmeticam, et a distributiva geometricam.

Quid est Proportio Arithmeticæ?

Commensuratio partium alicujus simpliciter, seu sine comparatione ad alios. Sic si unus tantum aptus inveniretur ad munus publicum obendum, ei non alia quam simplici commensione attributio fieret.

Quid est Proprio Geometrica?

Commensuratio partium alicujus comparative ad alios. Hæc proportio servatur in contractu societatis, ubi si unus e duobus Sociis decem, alius viginti aureos in commercio posuerit, eisque sexaginta superlucrati fuerint, eorum alteri qui posuit decem, viginti; alteri vero qui posuit viginti, quadraginta, servata proportione correspondent.

Quid est Jurisprudentia?

Divinariu[m], atque humana[rum] rerum notitia, justi atque injusti scientia. Ulp. l. 10. §. 2. D. h. t.

Quid est Jus?

Natura, aut populi, ejusve qui vicem populi sustinet, jussum.

A quo dicitur Jus?

A Justitia. Ulp. l. 2. D. h. t.

Quot sunt Juris præcepta?

Tria. Honestè vivere, alterum non lædere, suum cuique tribuere. Ulp. l. 10. §. 1. D. et §. 3. Imp. Inst. h. t.

Quotuplex est Jus?

Duplex, Publicum, et Privatum.

Quid est Jus Publicum?

Quod ad statum rei Romanae spectat. Ulp. l. 1. §. 2. D. h. t.

Quid est Jus Privatum?

Quod ad singulorum utilitatem pertinet.
Ibid.

TITULUS II.

DE JURE NATURALI, GENTIUM, et Civili.

Quo'uplex est Jus privatum?
Triplex Naturale, Gentium, et Civile.
Ulp. l. 1. §. 2. D. et §. 4. Imp. Inst. de just. et jure.

Quid est Jus Naturale?

Quod natura omnia animalia docuit. *Ulp. I. §. 3. D. de just. et jur. Prin. Imp. Inst. h. t.*

Quotupliciter sumi potest?

Dupliciter. Materialiter, hoc est quoad appetitum, et instinctum naturæ; quo modo commune est hominibus, et belluis: et Formaliter, scilicet quoad rationem; quo modo non nisi homini convenire potest.

Quid est Jus Gentium?

Primarium est: Quod naturalis ratio inter omnes homines constituit, et apud omnes gentes peræque custoditur. *Gaj. l. 5. D. de just. et jure, §. 1. Imp. Inst. h. t.*

Hoc jus est immutabile, quia non a nobis excogitatum, sed nobiscum natum, et da-

tum est a Deo, apud quem nulla est mutatio, nec vicissitudinis obumbratio. *§. 11. Imp. Inst. h. t.*

Jus Gentium Secundarium est: Quod usu, et humanis necessitatibus exigentibus constitutum est, aut alia ratione introductum. *§. 2. Imp. Inst. h. t.*

Hoc jus mutabile est; sepe enim populi consensu, vel alia posteriori lege mutari solet. *§. 11. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Jus Civile?

Quod quisque populissibi constituit. *Gaj. l. 9. D. de just. et jure, §. 1. Imp. Inst. h. t.*

Quotuplex est Jus Civile?

Duplex. Merum, et Mixtum.

Quid est Jus Civile Merum, seu Simpliciter Civile?

Quod pertinent omnes leges, quæ ideo tantuni justæ sunt, et obligant, quia a civili potestate sancitæ sunt, ut jura adoptio- num, usucaptionum, &c.

Quid est Jus Civile Mixtum?

Cùm juri communi lex civilis a. i. quid addit, aut detrahit, aut quod illo jure indeterminatum est, determinat. *Ulp. l. 6. D. de just. et jur.*

Quid est Jus Scriptum?

Quod in expressa voluntate, et sanctio- ne civilis potestatis consistit.

Quænam sunt Juris Scripti species?

Lex, Plebiscitum, Senatusconsultum, Principum placita, Magistratum edicta, Responsa prudentum. §. 3. *Imp. Inst. h. t.*

Quid est Lex?

Quod Populus Romanus, Senatorio Magistratu interrogante (veluti Consule) constituebat. §. 4. *Imp. Inst. h. t.*

Quid est Plebiscitum?

Quod plebs, plebejo Magistratu interrogaente (veluti Tribuno) constituebat. *Ibid.*

Quid est Populus?

Universi Cives, connumeratis etiam Patriciis, et Senatoribus.

Quid est Plebs?

Universi Cives, demptis Patriciis, et Senatoribus.

Quid est Senatusconsultum?

Quod Senatus jubet, atque constituit. *Pompon. l. 2. §. 9. D. de orig. jur. §. 5. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Senatus?

Coetus ille honestissimus Senatorum, qui centum erant numero.

Quid est Principis placitum?

Constitutio Principis. Seu: Quod Principi placuit. *Ulp. l. 1. D. de const. prin. §. 6. Imp. Inst. h. t.*

Quot sunt Principis constitutiones?

Duo. Aliæ sunt Generales, aliæ iersonales.

Quænam sunt Generales?

Quæ natura sua ad omnes porrigitur, et omnes tenent; ut Epistolæ, Decreta, et Edicta.

Quid est Epistola Principis?

Rescriptum quo privatis de jure suo consulentibus Princeps respondet.

Quid est Decretum Principis?

Cùm Princeps de causa cognoscit, et partibus auditis, sententiam pronunciat.

Quid est Principis Edictum?

Principis constitutio generaliter, et modo proprio facta ad utilitatem subditorum.

Quænam sunt Principis Constitutiones Personales?

Illæ quibus jus singulare in certæ alicujus personæ gratiam constitutur; ut sunt Priviliegia.

Quid est Privilegium?

Principis constitutio, qua præter rationem juris communis, alicui Princeps aliquid concedit.

Quid sunt Magistratum, seu Prætorum Edicta?

Omne quod Magistratus juris civilis ad-

juvandi, supplendi, vel corrigendi causa
introduxerunt. *Papin.* l. 7. §. 1. *D. de just.*
et jure.

Quid sunt Responsa Prudentum?

Sententiae, et opiniones eorum, quibus
permissum erat de jure respondere. §. 8.
Imp. Inst. h. t.

Quid est Sententia?

Firma, et indubitata responso: ut si dicat
Jurisconsultus, non dubito, certus sum, &c.

Quid est Opinio?

Responsio quæ cum aliqua dubitatione
nota profertur: ut si dicat Jurisconsultus,
puto, existimo, mihi videtur, &c.

Quid est Jus non scriptum?

Quod consuetudo, et usus approbavit, *Ju-*
lian. l. 32. *Hermog.* l. 35. *Paul.* l. 36. et *Mo-*
dest. l. 40. *D. de leg. senat. cons.* §. 9. *Imp. Inst.*
h. t.

TITULUS III.

DE JURE PERSONARUM.

Omne Jus quo utimur, vel ad personas
pertinet, vel ad res, vel ad actiones. *Gaj.*
l. 1. D. stat. hom.

Usque ad finem libri primi Imperialium
Institutionum, de jure personarum agitur;
toto libro secundo, et tertio, usque ad titu-

lum sextum libri quarti, de rebus; et a ti-
tulo sexto libri quarti, usque ad finem ejus-
dem, de actionibus pertractatur.

Quid est Persona?

Homo statu quodam veluti indutus.

Quis est Status naturalis Hominis?

Qui commensuratur ex natura, et essen-
tia hominis. In hac consideratione Servus
persona dicitur. *Paul.* l. 215. *D. de verb. sign.*

Quis est Status civilis Hominis?

Qui commensuratur ex præceptis, et re-
gulis Juris. In hac consideratione Servus
non persona, sed res dicitur. *Ulp. infragm.*
tit. 19. §. 1.

Quomodo dividitur Homo?

In Liberum, et servum. *Gaj.* l. 3. *D. de*
stat. hom.

Quid est Libertas?

Naturalis facultas ejus quod cuique fa-
cere liber, nisi si quid vi, aut jure prohibe-
tur. *Florent.* l. 4. *D. de stat. hom.* §. 1. *Imp.*
Inst. h. t.

Quid est Servitus?

Constitutio juris gentium, qua quis do-
minio alieno contra naturam subjicitur.
Florent. ibid. §. 2. *Imp. Inst. h. t.*

Unde servi tales dicuntur?

A servando; nam cum possent a victori-

bus occidi, Imperatores eos servare sole-
bant ut venderent.

Qui sunt Hostes?

Illi quibus bellum publicè Populus Ro-
manus decrevit, vel ipsi Populo Romano.
Ulp. l. 24. D. de capt. et post. rev.

Quibus modis Servi constituuntur?

Si tales nascuntur, vel siant. §. 4. *Imp.*
Inst. h. t.

Quicumque nascuntur ex ancillis, jure
gentium servi fiunt. *Marcian. l. 5. §. 1. de*
stat. hom. §. 4. Imp. Inst. h. t.

Jure gentium fiunt etiam servi, quicum-
que ab hostibus capiuntur. *Ibid.*

Jure civili servi fiunt, omnes illi qui si
vigesimali ætatis annum exceaserint, ad
premium participandum sese venundari passi
fuerint. *Ivid.*

Quotuplex est Servorum conditio?

Una tantum. *Marcian. l. 5. in princ. D.*
de stat. hom.

Omnis æquè sunt servi, licet opera, et
ministeriis inter se differant, eorumque aliis
honestior, ut atriensibus, dispensatoribus,
amanuensibus, aliis minus honesta provin-
cia mandetur. ut medastinis, focarisi, for-
nicatoribus, nam cum totum hoc sit arbitril-
herilis, eorum conditionem non mutat. *Ulp.*

l. 15. §. 44. D. de inj. et fam. lib. Vinn. ad
§. 5. Imp. Inst. h. t. in prin.

Quis est Statuliber?

Qui statutam, et destinatam in tempus,
vel conditionem libertatem habet. *Paul. l.*
1. D. de statulib.

TITULUS IV.

DE INGENUIS.

Quotuplex est Liberorum conditio?
Duplex. Liberi enim, aut Ingenui sunt,
aut Libertini. *Marcian. l. 5. D. de stat.*
hom. §. 5. Imp. Inst. de jür. pers.

Quis est Ingenuus?

Qui statim ut natus est liber est. *Prin.*
Imp. Inst. h. t.

Si quis ex Matre libera, et Patre servo,
vel incerto natus sit, eritne liber?

Utique erit; quia qui nascitur ex illegiti-
mo matrimonio, conditionem matris sequi-
tur. *Cels. l. 19. et Ulp. 24. D. de stat. hom.*

Si Ancilla prægnans manumissa sit, dein-
de Ancilla postea facta pariat, liberum pa-
rere certum est, quia sufficit ei qui in ute-
ro est, liberam matrem, vel medio tem-
pore habuisse ut liber nascatur. *Marcian. l.*
5. §. 3. D. de stat. hom.

Quis dicitur in servitute esse?

Qui cum servus non sit, pro servo habetur.

TITULUS V.

D E L I B E R T I N I S.

Quinam sunt Libertini?

Qui ex iusta servitute manumissi sunt.
Gaj. l. 6. D. de stat. hom. Prin. Imp. Inst. h. t.

Quid est Manumissio?

Est: De manumissio, aut datio. Seu: Datio libertatis. Ulp. l. 4. D. de just. et jure, Prin. Imp. Inst. h. t.

In quo differt Libertus a Liberiino?

In eo tantum, quod qui ex iusta servitute manumissus est, habito respectu ad Patronum qui eum manumisso, dicitur Libertus; habito vero respectu ad personae conditio- nem dicitur Liberiinus. Marcel. l. 1. et Ulp. l. 6 D. si ingen. esse dic.

Omnes qui manumittuntur eadem potiuntur libertate?

Utique. Hocque per Novellam Justiniani Constitutionem LXXVIII. cap. V. Nam Augusti temporibus, ne Civitatis Romanae vulgaretur honos, et Populus ab omni col-

Iuvione peregrini, ac servilis sanguinis ser- varetur incorruptus, e servis, qui majorem, et justam libertatem consequebantur, fiebant Cives Romani; qui minorem, Latini ex Lege Junia Norbana; qui verò in- fieriorem, fiebant ex lege Ælia Sentia, De- dititii.

Quinam erant Cives Romani?

Qui manumissionis beneficio, libertatem simul, et Civitatem Romanam conseque- bantur.

Quinam erant Libertini Latini, sive Latini Juliani?

Illi quibus propter manumissionem liber- tas, non Civitas competebat.

Quinam erant Dedititii?

Qui propter admissa crimina, suppliciis affecti, vel in publicum carcere m conjecti, minimam omnium libertatem jure manu- missionis obtinebant.

Quocumque tempore, aut die, sive fe- sto, sive profesto, sive fasto, sive nefasto, manumittere permisum fuit.

TITULUS VI.

QUI, ET EX QUIBUS CAUSIS
manumittere non possunt.

*Potest quis alium ex qualibet causa
manumittere?*

Minimè. Nam in fraudem creditorum ma-
numittere non licet , nec minor viginti
annis potest manumittere , nisi justa cau-
sa apud concilium approbata ; nam alias
lex *Aelia Sentia* libertatem impedit. *Julian.*
*l. 7. §. 1. et Paul. l. 16. §. 2. D. qui, et a
quib. mzn.*

*Quis dicitur in fraudem Creditorum
manumittere?*

Qui dum manumittit solvendo non est,
vel datis libertatibus desiturus est solvendo
esse *Gaj. l. 10. D. qui, et a quib. man.*

Quinam solvendo non sunt?

Illi qui plus debent, quam in bonis ha-
beant. Sive: Qui non possunt solvere soli-
dum quod debent. *Javol. l. 114. D. de verb.
sign.*

TITULUS VII.

DE LEGE FUSIA CANINIA
tollenda.

Quid cautum lege Fusia Caninia?

Neminem posse servos omnes simul ma-
numittere , sed tantum certum numerum de
certo numero.

Hanc legem utpote libertates impedien-
tem , et quodammodo invidam sustulit Jus-
tinianus. *L. unic. C. h. t.*

TITULUS VIII.

DE HIS QUI SUI , VEL ALIENI
Juris sunt.

Quomodo dividuntur Personæ?
In eas quæ sunt juris , et eas quæ sunt
alieno juri subjectæ. *Gaj. l. 1. D. h. t.*

Quænam est Persona sui juris?

Quæ nec patri , nec domino subjacet.

Quænam est Persona alieno juri subjecta?

Quæ patri , aut domino subjacet.

Licet Domino servum occidere?

Sine justa causa non licet. *Gaj. l. 1. §. 2.
D. h. t.*

Licet verò si causa adsit, si nimirum servum dominus in facinore deprehenderit.
Marcel. l. 96. D. de verb. obl.

TITULUS IX.

DE PATRIA POTESTATE.

Quid est Patria potestas?
Jus quod competit patri respectu filiorum.

Quot modis Patria potestas constituitur?
Tribus. Justis nuptiis, Legitimatione, et Adoptione.

Quid sunt Nuptiae, sive Matrimonium?
Viri, et Mulieris conjunctio, individuam vitæ consuetudinem contines. §. 1. *Imp. Inst. h. t.*

Quid est Polygamia?

Nuptiae cum pluribus uxoribus eodem tempore contractæ.

Quid est Polyviria?

Nuptiae cum pluribus viris eodem tempore contractæ.

Quid sunt Sponsalia?

Mentio, et re promissio futurarum nuptiarum. *Florent. l. 1. D. de Sponsal.*

TITULUS X.

DE NUPTIIS.

Quid requiritur ad justas Nuptias?
Conditio personarum, ætas habilis, consensus, et ut absit impedimentum.
Quænam Personarum conditio requiritur?

Oportet contrahentes esse Cives Romanos, nam servi, latini, peregrini, deportati, nuptias contrahere minime possunt.
Ulp. in fragm. tit. 5. §. 4.

Quænam est ætas habilis?

Ea in qua natura apta esse creditur ad generandum. In masculis post annum decimum quartum, in foeminae post duodecimum annum. *Arist. 7. pol. 16. Pompon. l. 4. D. de ritu nup.*

Quorum consensus requiritur?

Contrahentium, et Parentum. *Paul. l. 2. D. de ritu nup.*

Contrahentium, quia nemo horum invitatus ad matrimonium duci potest. *Terent. Clem. l. 21. D. de ritu nup.*

Parentum, quia hoc reverentia, et obsequium naturæ lege Parentibus debitum exigere videtur.

Quænam impedimento sunt Nuptiis?
Affinitas, et Cognatio contrahentium. In

linea recta usque in infinitum, in collaterali, usque ad quartum gradum nuptiae prohibentur. §. 1. 2. et 3. *Imp. Inst. h. t.*

Quid est Affinitas?

Necessitudo quæ per nuptias contrahitur inter unum conjugem, et cognatos alterius. *Modest. l. 4. §. 3. D. de grad. et aff.*

Quid est Cognatio?

Duorum, vel plurium conjunctio, quorum alter ab altero, vel uterque a communii stipite ortum dicitur.

Quotuplex est Cognatio?

Duplex. Agnatio, et Cognatio in specie.

Qui sunt Agnati?

Qui per virilis sexus personas cognitione juncti sunt. *Gaj. l. 7. D. de legit. tut.*

Qui sunt Cognati in specie?

Qui per foeminei sexus personas cognitione juncti sunt. *Paul. l. 10. §. 2. D. de grad. et aff.*

Rursus quotuplex est Cognatio?

Triplex. Mere naturalis, mere civilis, et mixta.

Quænam est Cognatio mere naturalis?

Quæ illegitimo coitu contrairit. *Modest. l. 4. §. 2. D. de grad. et aff.*

Quænam est Cognatio mere civilis?

Quæ per adoptionem constituitur. *Id. ibid.*

Quænam est Cognatio mixta?

Quæ versatur inter eos, qui ex justo matrimonio procreati sunt, utroque videlicet jure concorrente. *Id. ibid.*

Quid sit cognitionis gradus, et linea, et quotuplex, vide infra. *tit. 6. lib. 3.*

Quid est Servilis Cognatio?

Illa sanguinis necessitudo, quam libertini contraxerunt dum essent in servitute.

Quid est Legitimus?

Actus legitimus, quo liberi extra nuptias suscepit, efficiuntur legitimi, et Patris protectione subjiciuntur.

Quotupliciter fit Legitimatio?

Tripli. Vel per Curiæ oblationem, vel per subsequens matrimonium, vel per rescriptum Principis.

TITULUS XI.

DE ADOPTIONIBUS.

Quid est Adoptio?

Actus legitimus, quo in jus, et locum filiorum familias, adsciscimus qui nobis extranei sunt, in solatium eorum qui liberos non habent inventus.

Quotuplex est Adoptio?

Duplex. Adrogatio, et Adoptio in specie.

Quid est Adrogatio?

Adoptio eorum qui sunt sui juris, facta auctoritate Principis. *Gaj. l. 2. D. h. t.*

Quid est Adoptio in specie?

Adoptio eorum qui sunt in potestate Parentum, auctore Patre qui in potestate habet, apud Magistratum, apud quem est legis actio. *Id. ibid.*

Quid est Legis actio?

Id quod fit ex praescripto, et forma legis, cum solemnibus ad rem aliquam peragendum constitutis.

Spadones, et qui generare non possunt, poterunt adoptare?

Qui liberos non habent, ob defectum naturae, ut Castrati, Thlibiae, et Thlasiae, adoptare non possunt; qui vero ob temporale vitium liberos non habent, ut Spadones, adoptare possunt, quia vitio sublate spem generandi habent. *Ulp. l. 39. §. 1. D. de jur. dot. Gaj. l. 2. §. 1. et Modest. l. 40. §. 2. D. h. t.*

Qui sunt Castrati?

Illi quibus executi sunt testiculi.

Qui sunt Thlibiae?

Illi quibus testiculi attriti sunt.

Qui sunt Thlasiae?

Illi quibus rupti sunt testiculi.

Qui sunt Spadones?

Qui propter morbum aliquem, aut frigiditatem membrorum, liberis procreandis operam dare non possunt, spem tamen, et facultatem generandi non omnino amisserunt.

Novel. Leon. Imp. Const. XXVI. Castratis adoptare permittitur, quia *inhumanum* esset, si quod genitalibus privati sunt, *insuper etiam* liberorum ministerio privarentur.

TITULUS XII.

QUIBUS MODIS JUS PATRIÆ potestatis solvitur.

Quod sunt modi quibus Patria potestas solvitur.

Septem. Mors Patris aut Avi, Deportatio, Servitus poenae, Dignitas Patriciatus, Captivitas, Emancipatio, et Adoptio.

Quid est Deportatio?

Capitis minutio, qua qui afficitur in numero Civium esse desinit.

Cur deportatione solvitur Patria potestas?

Quia haec est propria Civium Romano-

rum, et qui deportatur in numero Civium esse desinit.

Quid est Relegatio?

Est poena, qua quis in insulam mittitur, ut ex ea egredi non possit, salvo tamen jure Civitatis.

Cum Relegatus Civis Romanus maneat, non amittit Patriam potestatem. *Marcian.* l. 4. *D. de interd. et rel.*

Quænam est Servitus poenæ?

Ea qua quis non alium dominum habet quam ipsam quodammodo poenam cui est addictus.

Quinam Servi poenæ efficiuntur?

Qui in metallum damnantur, et qui bestiis subjiciuntur, qui quidem omnes cum Civitate, et libertatis, Patriam potestatem amittunt. *Marcian.* l. 17. *Ulp.* l. 8. §. 11. *D. de poenis.*

Quinam sunt Patricii?

Stante Republica: Qui progenies erant eorum Senatorum quos Romulus creaverat.

Translato Imperio Constantinopolim: Ilii quos Principes ex Senatoribus qui curulis Magistratibus functi erant, sibi Conciliarios, et quasi Patres eligabant.

Quid est Jus postliminii?

Jus, sive beneficium quo Civis Romanus

ab hostibus captus singitur nunquam fuisse captus, si fuerit reversus; atque ita recuperat omnia sua pristina jura, quasi nunquam fuisset captus.

Captivitate magis suspenditur, quam tollatur Patria potestas, propter jus postliminii, quo sicut reliqua omnia, etiam Patria potestas refinetur.

Quid est Emancipatio?

Actus legitimus, quo liberi e manu Patris apud competentem Judicem dimituntur.

Emancipatus cum fiat sui juris, desinit esse in potestate Patris. §. 6. *Imp. Inst. h. t.* Qualibet adoptione solvitur Patria potestas?

Si Filius Avo, vel Proavo naturali in adoptionem datus fuerit, solvitur Patria potestas; minimè vero si extraneo, sic enim iura Patris naturalis integra manent. *Justin.* l. 10. *de adop.*

TITULUS XIII.

DE TUTELIS.

Quid est Tutela?

Vix ac potestas in capite libero ad tuendum eum qui per aetatem se defendere

nequit, jure civili data; atque permissa
Serv. l. 1. D. h. t.

Quis est Tutor?

Qui habet hanc vim, ac potestatem in
capite libero, &c.

Quotuplex est Tutela?

Triplex. Testamentaria, Legitima, et
Attiliana seu dativa.

Quænam est Tutela Testamentaria?

Quæ liberis illis qui sui hæredes sunt, Pa-
rentum testamento constituitur.

Possuntne Posthumis Tutores dari?

Ita. Si in ea causa sint, ut si vivis Paren-
tibus nascerentur, sui hæredes fierent; quia
qui in utero sunt pro jam natis habitentur,
si de commodo eorum queratur. Paul. l. 7.
D. de statu hom.

Qui sint postumi, vide infra, tit. 12. lib. 2.

TITULUS XIV.

QUI TESTAMENTO TUTORES dari possunt.

Quinam Tutores dari Possunt?

Paterfamilias, filiusfamilias, et etiam ser-
vus proprius testamento liber factus.

*Si sine libertate Servus Tutor institutus
fuerit, eritne Tutor?*

Utique; quia ex quo Tutor instituatur,
directam libertatem accipere videtur, et
per hoc recte Tutorum esse. §. 1. Imp. Inst. h. t.

Quænam est Libertas directa?

Quæ recta ex testamento ad servum tran-
sit, sine alterius facto, aut opera.

Quænam est Libertas Fideicommissaria?

Ea quam Testator verbis precariis relin-
quit: vel cum Testator fidei hæreditis com-
mittit in testamento, ut servum ejus manu-
mittat.

*Potest Furiosus, et minor xxv. annis
Tutor institui?*

Ita. Sed eo tempore quo Furiosus com-
pos mentis erit, et minor major Tutores
erunt. Ulp. l. 10. §. 3. *D. de test. tut.*

TITULUS XV.

DE LEGITIMA AGNATORUM Tutela.

Quænam est Tutela legitima?

Quæ lege defertur iis fere, qui ad legi-
timam hæreditatem Impuberis vocantur.

Quot sunt ejus species?

Quatuor. Agnatorum, Patronorum, Parrenium, et Fiduciaria.

Quænam es legitima Agnatorum Tutela?

Quæ specialiter, et nominatim ex verbis, et mente XII. Tab. defertur proximis agnatis.

TITULUS XVI.

DE CAPITIS DEMINUTIONE.

Quid est Capitis Deminutio?

Prioris status mutatio. *Prim. Imp. Ins. h. t.*

In quo consistit status iste?

In eo jure quod singuli in civitate habent, nimirum in libertate, civitate, et familia.

Quotuplex est Capitis Deminutio?

Triplex. Maxima, Minor seu Media, et Minima. *Paul. l. II. D. de cap. min.*

Quid est Capitis Deminutio Maxima?

Cum quis simul et civitatem, et libertatem amittit; nempe cum sit servus poena. *Paul. ibid. §. 1. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Capitis Deminutio Minor, seu Meia?

Cum quis civitatem amittit, libertatem vero retinet; ut cum quis deportatus in in-

sulam, vel alicui aqua, et igni interficiatur. *Paul. ibid. §. 2. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Capitis Deminutio Minima?

Cum civitas retinetur, et libertas; sed status hominis commutatur: ut cum quis emancipatur, vel adrogatur. *Paul. ibid. §. 3. Imp. Inst. h. t.*

TITULUS XVII.

DE LEGITIMA PATRONORUM Tutela.

Quænam est legitima Patronorum Tutela?

Quæ ex lege XII. Tab. defertur Patronis, eorumque liberis, in personam liberiorum suorum impuberum.

TITULUS XVIII.

DE LEGITIMA PARENTUM Tutela.

Quænam est legitima Parentum Tutela?

Quæ Parentibus defertur in liberos impuberes a se manumissos. *Ulp. l. 3. §. 10. D. de legit. tut.*

TITULUS XIX.

DE FIDUCIARIA TUTELA.

Quænam est Tutela Fiduciaria?
Quæ mortuo Parente tute legitimo, liberis ejus defertur, in liberos alios imputeres ab eo manumissos.

Quis est Tutor Fiduciarius?

Qui liberum caput mancipatum sibi a Patre, vel a coemptore manumisso.

TITULUS XX.

DE ATTILIANO TUTORE, ET EO QUI
ex lege Julia, et Titia dabatur.

Quænam est Tutela Attiliana, seu Dativia?

Quæ deficientibus testamentariis, legitimis, et fiduciariis, constituitur a Magistratu, cui lege nominatim hoc concessum est.

Cur dicitur Attiliana?

Quia lex Attilia potestate n. dandi tutores pupillis, et mulieribus non habentibus, concessit Praetori Urbano, et majori parti Tribunorum plebis: quæ potestas etiam in provinciis earum Praesidiibus concessa fuit a

*lege Julia, et Titia. Ulp. in fragm. tit. II.
§. 18. Prin. Imp. Inst. h. 1.*

Quis est Tutor Attilianus?

Qui dabatur ex lege Attilia, scilicet a Praetore Urbano, vel majori parte Tribunorum plebis.

TITULUS XXI.

DE AUCTORITATE TUTORUM.

Quid est Tutoris Auctoritas?
Est Tutoris approbatio, ejus quod a pupillo, vel cum pupillo geritur. Paul. l. 3. D. de auc. et con. tut.

Quibus in causis necessaria est Tutoris Auctoritas, et in quibus non?

Si pupillus aliquid sibi dari stipuletur, seu meliorem suam conditionem faciat, non est necessaria Tutoris auctoritas. Si vero pupillus aliquid promittat, seu deteriorem suam conditionem faciat, indiget Tutoris auctoritate. Gaj. l. 9. D. de auc. et con. tut. Marcian. l. 11. D. de acq. rer. dom.

Ad audeundam haereditatem, honorum possessionem petendam, et haereditatem ex fideicommisso suscipiendam, (etsi meliorem suam conditionem faciant) egent pupilli

Tutoris auctoritate; hocque ne ullum in eo
damnum habeant. §. 1. *Imp. Inst. h. t.*
Quid fieri si Pupillus sine Tutoris Auctoritate
stipuletur?

Pupillus non obligabitur, et qui cum eo
contraxerint obligabuntur. *Ulp. l. 13. §. 29.*
D. de act. emp. et ven. et l. 33. D. pro socio.

TITULUS XXII.

QUIBUS MODIS TUTELA FINITUR.

Quod sunt modi quibus Tutela finitur?

Octo. Pubertas, Capitis deminutio pu-
pilli, Eventus conditionis, Mors pupil-
li vel Tutoris, Capitis deminutio Tu-
toris, Eventus temporis, Remotio, et Ex-
cusatio.

Pubertas in maribus post annum xiv. in
foeñinis post xii. annum judicatur. *Justin.*
l. 3. C. quan. tut. vel cur. esse des.

Quacumque capitis deminutione pupilli
tutela finitur. *Ulp. l. 14. in prin. et §. 1. D.*
de tutel.

Capitis deminutione maxima, vel me-
dia Tutoris, perit tutela; minima non ita.
§. 4. *Imp. Inst. h. t.*

Si Tutor datus fuerit ad certum tempus,

finito eo tempore, finitur etiam tutela. *Ulp.*
l. 14. §. 3. D. de tutel.

Si Tutor ut suspectus removeatur, vel
excusari se voluerit, tutelam finiri constat.
Infra tit. 25. et 26. huj. lib.

TITULUS XXIII.

DE CURATORIBUS.

Quid est Curatio?

Potestas jure constituta ad curandas res
ejus, qui quoquo modo rebus suis superesse
non potest.

Quid est Curator?

Qui habet hanc potestatem jure consti-
tutam, &c.

Ob quas rationes, et quibus Curatores
dantur?

Propter ætatem, minoribus xxvi. annis.
Ulp. l. 1. §. 3. D. de min. xxv. ann.

Ob animi, aut corporis morbum, furio-
sis, prodigis, mutis, surdis, et perpetuo
morbo laborantibus. *Ulp. l. 1. D. de cur. fur.*
et l. 8. §. 3. D. de tut. et cur. dat. §. 3. et
4. Imp. Inst. h. t.

Quid est Furor?

Mentis ad omnia cæcitas.

Quis est Furiosus?

Qui res agit rabie quadam animi,

Quot sunt Furiosorum genera?

Duo, Primum eorum qui continuam ab alienationem mentis habent. Secundum eorum qui remissionem aliquam, et intervalla habent. *Macer. l. 14. D. de off. præsidis.*

Quis est Menecaptus?

Qui magis in quiete quam furiosus est, nec ulla signa ostendens extrinsecus.

Quis est Prodigus?

Qui neque tempus, neque finem expensarum habet, sed bona sua dilacerando, et dissipando profundit. Ulp. l. 1. D. de cur. fur.

TITULUS XXIV.

DE SATISDATIONE TUTORUM, vel Curatorum.

Quid est Satisfare?

Fidejussoribus datis cavyere. Gaj. l. 1. D. qui sat. cog.

Quid est Satisfare tutelæ, aut curæ nomine?

Stipulanti pupillo, vel alio adolescenti, sive alii, cui de ea re stipulandi jus est, promittere se pupillum, vel adolescentem indemnem præstaturum, datis in eam rem si-

dejussoribus, qui, quod tutorem ex ea causa præstare oportebit spondeant.

Si Tutores, vel Curatores satisdare noluerint, pignoribus captis coercendi sunt,
§. 3. Imp. Inst. h. t.

TITULUS XXV.

DE EXCUSATIONIBUS TUTORUM, vel Curatorum.

Quid est Excusatio?

*Justæ causæ apud Magistratum allegatio, ad obtinendum a tutela, sive delata, si-
ve suscepta immunitatem,*

Quot sunt causæ Excusationum?

*Quatuordecim. 1. Numerus liberorum, trium Romæ, in Italia quatuor, et in Pro-
vinciis quinque. Sever, et Ant. l. 1. C. qui
num, lib. se exc.*

2. Rei Fiscalis administratio, et etiam Principis. Hermog. l. 41. D. de excus.

*3. Absentia Reipublicæ causa. Gordia.
l. 1. C. si tut. vel cur. reip.*

4. Potestas. Modest. l. 6. §. 16. D. de excus.

*5. Lis cum pupillo, vel adulto, de uni-
versis bonis. Marcian. l. 21. D. de excus.*

6. Tria onera tutelæ, vel curationis non

affectatæ , quartæ tutelæ , vel curationi excusationem præbent. *Modest.* l. 2. §. 9. et *Ulp.* l. 3. D. de excus.

7. Paupertas, quæ operi, et administrationi tutelæ impar est. *Ulp.* l. 7. *Paul.* l. 40. §. 1. D. de excus.

8. Adversa valetudo quæ impedimento est, quominus quis suis rebus superesse possit. *Modest.* l. 10. §. 8. D. de excus.

9. Imperitia litterarum juncta imperitiæ negotiorum. *Modest.* l. 6. §. ult. D. de excus.

10. Inimicitiae cum Patre pupilli, vel cum ipso pupillo. *Modest.* l. 6. §. 17. D. de excus. *Ulp.* l. 3. §. 12. D. de susp. tut. et cur.

11. Status controversia a Patre pupilli illata, vel seriò, et bona fide illata pupillo. *Modest.* l. 6. §. 18. D. de excus. §. 12. *Imp. Inst.* h. t.

12. Aetas in majori septua ginta annis. *Modest.* l. 2. D. de excus.

13. Militia , a tutela , et cura : etiam invitose excludit. *Philip.* l. 4. C. qui dar. tut. vel cur.

14. Professio certarum artium , Grammaticos , Rhetores , Sophistas , Medicos , &c. liberat. *Modest.* l. 6. §. 1. D. de excus. *Constant.* l. 6. C. de profes. et med.

TITULUS XXVI.

DE SUSPECTIS TUTORIBUS, et Curatoribus.

Quis dicitur Suspectus?
Qui non ex fide tutelam gerit, licet solvendo sit. Vel potius : Qui moribus talis est ut suspectus sit. *Ulp.* l. 8. D. h. t. §. 5. *Imp. Inst.* h. t.

Si suspectus Tutor, vel Curator removeatur,
eritne famosus?

Si ob dolum removeatur, utique ; minime verò si ob culpam. §. 6. *Imp. Inst.* h. t.

Quid sit dolus , et culpa ; *infra tit. 15. lib. 3.*

FINIS LIBRI PRIMI.

INSTITUTIONUM
SEU
ELEMENTORUM
D. JUSTINIANI
SACRATISSIMI PRINCIPIS
LIBER SECUNDUS.
TITULUS PRIMUS.
DE RERUM DIVISIONE, ET ACQUI-
REndo ipsarum dominio.

Quid venit h̄ic nomine Rei?

*Quidquid est extra personam, et actiones,
quod hominis usui, aut commodo esse pos-
sit.*

Quomodo dividuntur Res?

*In eas quæ sunt in patrimonio nostro, et
eas quæ sunt extra patrimonium nostrum.*

Quænam Res sunt in patrimonio nostro?

*Quæ dominio nostro subjici possunt, seu
quæ sunt in hominum commercio.*

*Quænam Res sunt extrà nostrum patri-
monium?*

*Quæ dominio nostro subjici non possunt, seu
quæ hominum commerciis exemptæ sunt.*

Quomodo iterum dividuntur Res?

*In Communes, Publicas, Universitatis,
Nullius, et Singulorum. Marci. n. l. 2. D.
de div. rer. et qual.*

Quænam sunt Res Communes?

*Quæ a natura ad omnium usum prodita,
in nullius adhuc ditionem, et dominium
pervenerunt, ut aer, aqua profluens, mare,
et littus maris. Nerat. l. 14. D. de acq. rer.
dom. Marci. ibid.*

Quid est Aqua profluens?

*Aqua jugis, quæ vel ab imbris collecta,
vel e venis terræ scaturiens, perpetuum
fluxum agit, flumenque, aut rivum peren-
nem facit.*

Quid est Littus maris?

*Quatenus hibernus fluxus maximus ex-
currit. Cels. l. 96. Javol. l. 112. D. de verb.
sign. §. 3. Imp. Inst. h. t.*

Quænam sunt Res publicæ?

*Quæ quamvis et ipsæ in nullus domi-
nium pervenerunt, imperio tamen divisæ
sunt, et ditionē, ac potestate factæ alicujus
populi; ut flumina, portus, ripæ.*

Quid est esse Publicum juris gentium?
Commune esse omnibus hominibus.

Quid est esse Publicum jure gentium?

Commune esse aliquibus tantum hominibus, quibus jure gentium commune factum est.

Quidem est flumen?

Totum quid, unumque et idem corpus, quod mille ab hinc annis fluit.

Licet in Flumine piscari?

Utique, cuicunque illius populi cuius fines flumen alluit piscare licet. §. 2. *Imp. Inst. b. t.*

Quid est Lacus?

Quod perpetuum habet aquam. *Ulp. l. 1. §. 2. D. ut in flum. pub.*

Quid est Stagnum?

Quod temporalem continet aquam ibidem stagnantem. *Id. ibid.*

Quid est Portus?

Locus in mari, aut flumine conclusus, atque munitus, quo importantur, et unde exportantur merces. *Ulp. l. 59. D. de verb. sign.*

Quid est statio?

Locus accommodatus ad naves recipendas, ut tuto illic stare possint, adversus injuriam praedonum, et tempestatum. *Ulp. l. 1. §. 13. D. de flumin.*

Quid est Ripa fluminis?

Id quod flumen continet, naturalem cursus sui rigorem tenens. *Ulp. l. 1. §. 5. D. de flumin.*

Quænam sunt Res Universitatis?

Quæ illis tantum qui ex aliqua sunt universitate communes sunt; ut theatra, stadia, &c.

Quid est Universitas?

Collectio multorum hominum uno nomine comprehensa.

Quænam sunt Res nullius?

Quæ dicuntur per excellentiam nullius, sunt res divini juris, nimirum sacræ, religiosæ, et sanctæ. *Marcian. l. 6. §. 2. D. de div. rer. et qual.*

Quænam sunt Res Sacrae?

Quæ rite per Pontifices Deo consecratæ sunt; ut ædes sacræ, et donaria. *Marcian. l. 6. §. 3. Ulp. l. 9. D. de div. rer. et qual.*

Aliud est Sacrum, aliud Sacrarium.

Sacrum est: Quod consecratum est; ut locus, templum, &c. *Ulp. l. 9. §. 2. D. de div. rer. et qual.*

Sacrarium est: Locus in quo sacra reponuntur. *Id. ibid.*

Quænam sunt Res religiosæ?

Quæ sepeliendis cadaveribus destinatæ sunt.

Quisnam est Locus religiosus?

Locus in quo mortui inferuntur. Marciān.
l. 6. §. 4. D. de div. rer. et qual.

Quænam sunt Res sanctæ?

*Quæ ab injuria hominum defensæ, atque
munitæ sunt. Marciān. l. 8. D. de div. rer.
et qual.*

Quid sunt Sanctiones?

*Illæ legum species, quibus poena constitui-
tur adversus eos, qui contra leges fecerint.*

Quænam sunt Res singulorum?

*Illæ, quarum dominia variis modis a pri-
vatis acquiruntur.*

Quid est Dominium?

*Plena in rem potestas. Sive: Jus de re
pro arbitratu statuendi. Const. l. 21. C.
mand. vel cont.*

Quid est Jus in rem?

*Dominum, usus, ususfructus, jura præ-
diorum, jus possessionis, pignus, sive hy-
potheca.*

Quid est Jus ad rem?

Obligatio, seu creditum.

Quotuplex est Acquisitio?

*Duplex. Alia facto nostro, seu occupa-
tione; alia vi, et potestate rei nostræ.*

Quid est occupatio?

Apprehensio earum rerum, quæ aut in

*nullius fuere dominio, neque de facto do-
minum habent.*

Quotuplex est vis, ac potestas rei nostræ?

*Duplex: Alia ut quidquid ex re nostra
nascatur nostrum sit, quæ generali nomine
dici potest foetura; alia ut quidquid rei nos-
træ accedit, eam, ejusque conditionem se-
quatur, quæ quidem vocari potest accessio-*

Quid est Venatio?

*Generaliter sumpta est: Ferarum quæ in
mari, cœlo, et terra vagantur occupatio.
Verum specialiter venatio dicitur de qua-
drupedibus feris, sicut de piscibus, pisca-
tio; et de avibus, aucupium.*

Quænam sunt Feræ bestiæ?

*Illæ quibus a natura vis infinita insita est
libere vagandi in terra, mari, aere.*

Quænam sunt Animalia mansueticia?

*Quæ consuetudinem habent eundi, et
redeundi.*

Quænam sunt Animalia mansuetæ?

*Ea quæ natura privatorum dominio ad-
dixit, quibusque liberam vagandi faculta-
tem denegavit.*

*Pro triplici horum Animalium genere,
en tres regulas.*

*Feræ bestiæ, quændiu eas occupaveris
tuæ erunt, et non amplius.*

Animalia mansueta , quocumque loco sint, tua erunt; numquam alterius occupantis fient.

Animalia mansuefacta , dum consuetudinem eundi , et redeundi retineant , tua erunt; semel ac eam deperdiderint ; cuiuscumque alterius occupantis fient.

Quid est Inventio?

Earum rerum quæ natura sua , aut casu nullius sunt , occupatio.

Quid est accessio?

Rei alicujus ad alteram adjectio.

Quisnam est effectus Accessionis?

Ut rei accessoriarë fiat dominus ille qui est dominus rei principalis.

Quot sunt Accessionis species?

Quatuordecim. Partus animalium , Alluvio , Insulæ vicinitas , Alvei mutatio , Specificatio , Accessio specialiter dicta , Confusio , Commixtio , AEdificatio , Implantatio , Coalitio seu radicum immissio , Satio , Scriptura , Pictura.

Ea quæ ex animalibus nostris nascuntur, statim, et ipso oriu nobis acquiruntur, hoc que vi, ac potestate rei nostræ. §. 19. Imp. Inst. h. t.

Quid est Alluvio?

Incrementum latens , quod vi fluminis

ita paulatim alicujus prædio adjicitur , ut intelligi non possit quantum, quoquo temporis momento adjiciatur. Gaj. l. 7. §. 1. D. de acq. rer. dom.

Quod per alluvionem prædio nostro adjicitur , nostrum fit. Gaj. ibid.

Quid est Insula?

Hic est : Terra aquis circumdata.

In mari Insula primi occupantis fit. Gaj. l. 7. §. 3. D. de acq. rer. dom.

In flumine fit tripliciter , ut rectè Pomponius , l. 30. §. 2. D. de acq. rer. dom.

1. Cùm agram qui alvei non fuit annis circumfluit.

2. Cùm locum aliquem qui alvei esset, siccum relinquif, et circumfluere cœpit.

3. Cùm paulatim colluendo , locum eminentem suprà alveum fecit , eumque alluendo auxit.

Primo modo causa proprietatis non mutatur; duobus posterioribus modis privata insula fit ejus , cuius ager proprietor fuerit, cum primum exitit. Id. ibid.

Quid est Alveus?

Viafluminis, quaflumen fluere consuevit.

Si flumen alveum mutaverit, prior alveus earum erit qui prope ripas prædia possident, secundum latitudinem quam vici-

nus ager ex parte ripæ, seu prope ripam habeat. § 23. *Imp. Inst. h. t.*

Quid est Inundatio?

Cum flumen imbribus, vel nivibus, vel qua alia ratione auctum in vicinos campos ita se effundit, ut nec ripas, nec alveum suum mutet.

Si ager inundatus fuerit, recedente aqua, erit ejus, cuius ante inundationem fuerat, quia inundatio fundi speciem minime mutat. § 24. *Imp. Inst. h. t.*

Quid est Specificatio?

Specie novæ ex alia materia formatio.

Si quis ex propria, et aliena materia novam speciem confecerit, si talis species ad priorem, et rudem materiam reduci possit, naturali ratione, erit ejus cuius antea fuerit; si non possit, ejus qui eam fecerit. *Gaj. l. 7. §. 7. D. de acq. rer. dom.*

Quid est Accessio specialiter dicta?

Adjœctio quæ alterius rei ornandæ, aut perficiendæ causa fit.

In hac, quidquid alteri rei additur, ut pars ejus fiat, id toto cedit. *Paul. l. 26. §. 1. D. de acq. rer. dom.*

Quid est Confusio?

Cum duo materiæ liquidæ inter se, et in unum corpus miscentur.

Si duo materiæ liquidæ inter se, et in unum corpus, dominoru n voluntate confusæ fuerint, totum corpus quod ex confusione fiet, utriusque commune erit. §. 27. *Imp. Inst. h. t.*

Quid est Commixtio?

Cum corpora quæ viscentur discreta manent, et suam singula speciem retinet; ut si frumentum misceatur cum frumento, nummi cum nummis, &c.

Quid si vinum, vel frumentum Titii, cum vino, vel frumento seji mixtum fuerit?

Si voluntate eorum hæ: mixta fuerint, utrique erunt communia, si verò casu miscantur, vel alter eorum sine voluntate alterius miscuerit, frumentum non erit commune, quia singula grana singulorum in sua substantia durant; vinum verò commune erit utrique, §. 27. et 28. *Imp. Inst. h. t.*

Quid est AEdificatio?

Symmetrica tigni ad perpetuum usum conjunctio.

Si quis in suo solo ex aliena materia ædificaverit, dominus erit ædificii; minime verò si in alieno solo ex sua materia ædificaverit; quia omne quod solo inædificatur

solo cedit. *Gaj. l. 7. §. 10. et 12. D. de acq. rer. dom. §. 29. et 30. Imp. Inst. h. t.*

Item si quis in suo solo alienam plantam posuerit, vel frumentum severit, ejus erit; si verò suam plantam, vel frumentum in alieno solo posuerit, vel seyerit, domino fundi acquiretur. *Gaj. l. 7. §. 13. D. de acq. rer. dom. §. 31. et 32. Imp. Inst. h. t.*

Litteræ licet aureæ sint, cartis, membranisve cedunt; minime verò pictura tabulæ, imò verò tabulæ semper picturis cedunt. *Gaj. l. 9. §. 1. et 2. D. de acq. rer. dom. §. 33. et 34. Imp. Inst. h. t.*

Quid sunt Fructus?

Omnis redditus, omnis obventio, omnesque commodum quod ex re nascitur, vel per causam rei percipitur.

Quinam sunt Fructus civiles?

Qui non ex corpore rei nascuntur, sed extrinsecus per occasionem rei jure percipiuntur.

Quinam sunt Fructus naturales?

Quos natura ex re ipsa producit.

Quinam sunt Fructus industriales?

Qui natura adjutrice, facto magis, et hominum industria acquiruntur; qui quia sine hominum industria produci nequeunt, industrielles appellantur.

Quis est Fructuarius?

Qui habet jus utendi fruendi rebus alienis, salva rerum substantia.

Quis est Columbus?

Qui sub certa annua pensione prædium alienum colendum conduxit.

Quis est Bonæ si tel possessor?

Qui rem alienam possidet quasi suam, ignorans esse alienam.

Quis est Malæ fidei possessor?

Qui rem alienam possidet quasi suam, sciens esse alienam, seque nullum jus eam possideadi habere.

Si quis fundum alienum bona fide possideat, fructus quos ex eo peralpiet, ei pro cultura, et cura adjudicabuntur; secus si mala fide possideat, nam simul cum fundo fructus omnes restituere cogetur. *§. 35. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Thesaurus?

Vetus quædam depositio pecuniae, cuius non extat memoria, ut jam dominum non habeat. *Paul. l. 31. §. 1. D. de acq. rer. dom.*

Si quis Thesaurum invenierit, eritne ejus?

Utique si in suo loco, spt in sacro, religioso casu invenierit; si vero in alieno fortuito inveniat, dimidium ei, et dimi-

dium domino soli pertinebit. §. 39. *Imp. Iust. h. t.*

Quid est Traditio?

Datio possessionis. *Paul. l. 8. D. de pecul.*

Alia est Vera, alia Ficta.

Vera si sit in re mobili est: De manu in manum translatio. Si sit in re soli est: In possessionem inductio.

Ficta est: Quæ commoditatís causa fit, vel brevi manu, vel actu aliquo corporis, aut nota, sive symbolo quod veram traditionem representet.

Quacumque ex his possessio transfertur.

Quid est Fictio brevis manus?

Est Fictio, in qua propter celeritatem conjugendrum inter se actionum, unum, aut alterum actum occultamus. Extat exemplum ex *Ulp. in l. 15. D. de reb. cred.*

Quid sunt Missilia?

Variarum rerum doçaria, quæ Imperatores, Consules, vel alii Magistratus populo colligenda spargebant.

Hæc priuooccupanti acquirebantur, quia eo animo, ut quod quisquis acciperet ejus fieret, ejiciebantur. *Gaj. l. 9. §. 7. D. de acq. rer. dom.*

Quænam est Res pro derelicto habita?

Ea quam dominus ea mente abjectit, ut

in numero rerum suarum esse nolit. §. 46. *Imp. Inst. h. t.*

Primo occupanti acquiritur. *Ibid.*

Res in tempestate levandæ navis causa ejectæ, et quæ de rheda currente cadunt, dominorum permanent. §. 47. *Imp. Inst. h. t.*

TITULUS II.

DE REBUS CORPORALIBUS, ET Incorporalibus,

Quænam sunt Res Corporales?

Quæ sui natura tangi possunt; ut fundus, homo, vestis. *Gaj. l. 1. §. 1. D. de div. rer. et qual.*

Quænam sunt Res Incorporales?

Quæ sui natura tangi non possunt. Talia sunt omnia quæ in jure consistunt, videlicet hæreditas, ususfructus, servitutes. *Id. ibid.*

Res Corporales mobiles, aliæ ab aliis moventur, ut mensæ, vestes, &c. aliæ per se ipsas moyentur, ut boves, equi, &c.

TITULUS III.

DE SERVITUTIBUS RUSTICORUM,
et Urbanorum Prædiorum.

Quid est Servitus?

Jus in re aliena alteri constitutum, quo dominus quod huic alteri commodum sit, aliquid pati in suo, aut in suo non facere cogitur.

Servitus qua vicinus aliquid cogatur facere in sue, ut viridaria, vel arbores tollere, vel parietes pingere ut prospectus amoenior fiat, constitui non potest; servitutum enim natura est ut quis aliquid patiatur, aut in suo non faciat, *Pompon. l. 15. §. 1. D. de servit.*

Quotuplex est Servitus?

Duplex. Prædialis, siye Realis, et Personalis.

Quænam est Servitus Prædialis?

Quæ debetur prædiis. *Marcian. l. 1. D. de servit.*

Quænam est Servitus Personalis?

Quæ debetur personis. *Id. ibid.*

Quotuplex est Prædium?

Duplex. Rusticum, et Urbanum.

Quid est Prædium Rusticum?

Locus ædificii vacuus, ut in urbe area, ruri ager. *Florent. l. 211. D. de verb. sign.*

Quid est Prædium Urbanum?

Quod habitandi causa comparatum est, sive rure, sive in urbe sit constitutum.

Prædia Rustica non distinguntur ab Urbanis loco, sed materia, et genere. *Ulp. l. 198. D. de verb. sign.*

Servitutum aliae sunt Prædiorum Rusticorum aliæ Urbanorum.

Servitutes Prædiorum Rusticorum sunt: Quæ prædiis rusticis inhærent; cuius generis sunt iter, actus, via aquæductus, &c. *Ulp. l. 1. D. de serv. præd. rust.*

Servitutes Prædiorum Urbanorum sunt: Quæ prædiis urbanis, seu ædificiis inhærent; ut sunt hæ: Oneris ferendi, tigni immittendi, stilicidii, aut fluminis avertendi, aut non avertendi, altius non tollendi, &c. *§. 1. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Iter, seu Servitus Itineris?

Jus eundi, ambulandi hominis, non etiam jumentum agendi, vel vehiculum. *Ulp. l. 1. D. de serv. præd. rust. Prin. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Actus, seu Servitus Actus?

Jus agendi jumentum, vel vehiculum. *Ibid.*

Quid est Via, seu Servitus Viæ?

Jus eundi, et agendi, et ambulandi hominis. *Ibid.*

Quid est Servitus Aquæductus?

Jus aquæ ducendæ per fundum alienum. *Ibid.*

Quid est Servitus tigni immittendi?

Jus trabem, vel tigaum immittendi in parietem vicini, ita ut illi requiescat, et vicini paries sustinet onus immisso, nihil amplius. *Javol. l. 242. §. 1. D. de verb. sign.*

Quid est Tignum?

Quæ materia ex qua fiunt ædificia, ut lapides, ligna, terramenta, et similia. *Gaj. l. 6. 2. D. de verb. sign.*

Quid est Servitus oneris ferendi?

Jus onera domus suæ in columnam, vel parietem vicini immittendi, ita ut illi vicino onus refectionis incombatur. *Ulp. l. 6. §. 2. et l. 8. §. 2. D. si serv. vind.*

Quid est Servitus stillicidia avertendi?

Jus Stillicidia nostra derivandi in ædes, aut aream vicini, ut vicinus stillicidium nostrum recipere cogatur in ædes suas, vel in aream, aut in cloacam. *Vinn. ad §. 1. Imp. Inst. h. t. num. 5.*

Quid est Servitus stillicidia non avertendi?

Jus quo vicinus stillicidium adiunctorum

rum in aream, vel cloacam vicini averttere prohibetur; aut non tenetur vicinus stillicidium vicini in suum recipere. *Ibid.*

Idem die de servitute fluminis avertendi, aut non avertendi. *Ibid.*

Quid est Stillicidium?

Cum aqua pluvia ex tecto stillatim, et guttatim cadit.

Quid est Flumen?

Cum aqua fluxu, et per immannem diem partem more fluminis effunditur.

Quænam est Servitus altius tollendi?

Ea qua vicinus prohibetur ædificare ultra certam altitudinem, ne alterius vicini luminibus officiat. *§. 1. Imp. Inst. h. t.*

Estne Servitus altius tollendi?

Utique; sed tantum locum habet ubi lege Civitatis certa ædificiorum altitudo prescripta sit, ibi enim licet cuilibet jure publico usque ad certam altitudinem etsi cum damno, et incommodo vicini ædificare; at si quis ædes suas supra assignatum modum extollere velit, id a vicino impetrare debet, quo concesso jus altius tollendi vicino servitus erit, quia patietur in suo quod ante pati jure publico non cogebatur.

TITULUS IV.

DE USUFRUCTU.

Præcipuae species servitutum personarium, sunt ususfructus, usus, et habitationis.

Quid est Ususfructus?

Jus alienis rebus utendi fruendi, salva rerum substantia. *Prin. Imp. Inst. h. t.*

Quotuplex est Ususfructus?

Duplex. Formalis, et Causalitatis.

Formalis est: Qui est separatus a proprietate.

Causalitatis est: Qui est alicujus jure proprietatis.

Quibus modis constituitur Ususfructus?

Testamento, Pactionibus, et Stipulationibus. §. 1. *Imp. Inst. h. t.*

Potest in qualibet re Ususfructus consti-
tui, exceptis iis quæ ipso usu consumuntur.
§. 2. *Imp. Inst. h. t.*

Quibus modis finitur Ususfructus?

Variis modis, scilicet morte usufructua-
rii, duabus capitum deminutionibus maxi-
ma, et media, et non utendo per modum,
et tempus. §. 3. *Imp. Inst. h. t.*

TITULUS V.

DE USU, ET HABITATIONE.

Quid est Usus?

Jus alienis rebus utendi salva rerum sub-
stantia.

Usus constituitur, et finitur iisdem mo-
dis, quibus constituitur; et finitur usus-
fructus.

Quid est Habitatio?

Jus in ædibus alienis habitandi cum per-
sonis quoquomodo ad nos pertinentibus.

Potest quamoptime habitatio vendi, lo-
cari, gratisve concedi. §. 5. *Imp. Inst. h. t.*

TITULUS VI.

DE USUCAPIONIBUS, ET LONGI
temporis præscriptionibus.

Quid est Usucapio?

Adjectio dominii per continuationem pos-
sessionis temporis lege definiti. *Modest. l.*
3. de usurp. et usuc.

Præcipua usucaptionis requisita sunt: bona
fides, possessio per tempus definitum
continuata, et justus titulus.

Quid est Bona fides?

Cum quis existimat eum a quo rem accipit dominum esse, et jus transferendi dominium habere, ut proinde opinetur se quoque statim dominum effectum esse.
Modest. l. 109. D. de verb. sing.

Sufficit ad usucaptionem, bona fide ab initio rei possessionem nancisci.

Quodnam tempus definitum est ad res usucapiendas?

Si res sit mobilis, triennium, si immobilia, decennium inter praesentes, et vicennium inter absentes. *Justin. l. unic. C. de usue. trans. Prin. Imp. Inst. h. t.*

Potest quaelibet res usucapi?

Minime. Quamplurimæ sunt res quæ usucapi non possunt. Pro quo sciendum est, res alias esse talis naturæ, ut a nemine acquiri, et nullius in bonis subjici possint; et consequenter neque usucapi; ut homo liber, res sacræ, religiosæ, sanctæ, &c. alias verò quæ cum sint in bonis, et acquiri, possint, usucapi tamen non possunt, legè earum usucaptionem prohibente; ut sunt ex. gr. Res Fiscae, res dominicæ, res minorum xxv. ann. *Modest. l. 18. D. de usurp. et usuc. Valent. Theod. et Arcad. l. 2. C. nerei dom. vel temp. vind. Dioc. et Max. l. 1. C. de serv. fugit.*

TITULUS VII.

DE DONATIONIBUS.

Quid est Donatio?

Cum quid nullo cogente conceditur. *Pa. pin. l. 29. D. de donat.*

Quotuplex est Donatio?

Duplex. Alia mortis causa, alia inter vivos.

Quænam est Donatio mortis causa?

Quæ propter mortis fit suspicionem. §. *1. Imp. Inst. h. t.*

In donatione mortis causa fieri debet mentio mortis, vel imminentis periculi; alias enim pura, et simplex esset donatio, et pro donatione inter vivos haberetur, etiam si fieret ab eo qui in extremis constitutus esset.

Quænam est Donatio inter vivos?

Quæ sine ulla mortis cogitatione fits; haec quæ est mera, absoluta, et vera donatio. §. *2. Imp. Inst. h. t. Paul. l. 35. §. 2. D. de don. mort. cau.*

*In quo differunt Donatio inter vivos,
et Donatio mortis causa?*

In eo quod Donatio inter vivos statim perfecta sit, et effectum sortiatur; Donatio

vero mortis causa solummodo morte, vel imminentि periculo confirmetur. Deinde inter vivos non licet donare ultra quingen-
tos solidos absque insinuatione, mortis ve-
ro causa quantum libuerit sine insinuatione
donare permittitur. Item Donatio mortis
causa revocatur sola poenitentia Donatarii;
Donatio vero inter vivos minime revocari
potest. §. 1. et 2. *Imp. Inst. h. t.*

Quinque tantum casus in quibus revoca-
ri potest Donatio inter vivos a Justiniano l.
10. C. revoc. donat. assignantur. Si nimi-
rum ita Denatarius ingratus erga Donato-
rem fuerit, ut.

1. Atroces injurias in Donatorem effu-
derit.
2. Donatori impias manus intulerit.
3. Vitæ Donatoris insidiatus fuerit.
4. Grandem jacturæ molem substantiæ,
et bonis damnatoris ingesserit.
5. Conventiones donationi appositæ
minime implere voluerit.

Quænam est Donatio propter nuptias?

Quæ a parte mariti in uxorem, vel sponsi
in sponsam confertur in securitatem dotis,
et quasi remunerandæ dotis causa.

Quid est Dos?

Donatio nomine uxoris in maritum colla-

ta ad onera matrimonii sustinenda. *Diocl.*
et Max. l. 20. C. de jur. dot.

TITULUS VIII.

QUIBUS ALIENARE LICET, VEL
non licet.

Quid est Alienatio?

Actus per quem dominium transfertur.
Sever. et Ant. l. 1. C. de fund. dot.

Maritus prædium dotale adhuc uxore
consentiente alienare non potest, licet ipse
revera prædiū dotalis sit dominus. Hocque
factum ne sexus muliebris fragilitas in per-
niciem substantiæ earum convertatur.

*Licet Creditori pignoratilio pignus distra-
here, aut alienare?*

Licet; si nihil convenerit de eo distrahe-
do, vel si convenerit initio, aut postea de
eo distrahendo; minime vero licet si de
non distrahendo convenerit. *Ulp. l. 4. de
pigner. act.*

TITULUS IX.

PER QUAS PERSONAS CUIQUE
acquiritur.

Per quas personas dominium acquiremus?

Non solum per nosmet ipsos, sed etiam per liberos, et servos quos in potestate habemus. Item per servum alienum in quo habemus usumfructum. Item per homines liberos, et per servos alienos quos bona fide possidemus. *Prin. Imp. Inst. h. t.*

Quid acquirit Pater per filium quem in potestate habet?

Proprietatem, et usumfructum peculii profectitii, et usumfructum tantum peculii adventitii.

Quid est Peculium filiifamilias?

Quidquid filiusfamilias habet, sive concessione Patris, sive partum suo labore, aut aliena liberalitate collatum.

Quotuplex est Peculium filiifamilias?

Duplex. Militare, quod dividitur in Castrense, et Quasi Castrense: et Paganum quod dividitur in Profectitium, et Adventitium.

Quid est Peculium Castrense?

Quod per occasionem armatae militiae filius sibi acquisivit.

Quid est Peculium quasi Castrense?

Quod filius in toga operam Reipublicæ navans paravit.

Quid est Peculium Perfectitium?

Quod a Patre sive contemplatione Patris ab aliis ad filium proficiuntur.

Quid est Peculium Adventitium?

Quod aliunde filio obvenit, sive id laboribus suis acquisivit extra causam armatae, aut togatae militiae, sive prospera fortuna ei accessit.

Peculii castrensis, et quasi castrensis habet filiusfamilias proprietatem, et usumfructum, et de eo disponere potest non secus ac si paterfamilias esset. *Papin. l. 12. D. Alex. l. 1. C. de castr. pecul.*

Peculii profectitii Pater habet proprietatem, et usumfructum. *S. 1. Imp. Inst. h. t.*

Peculii Adventitii Pater habet usumfructum, filius proprietatem. *Ibid.*

Quid acquirit Dominus per Servum?

Omnia; quia servus nihil habet proprium, sed quidquid acquirit, acquirit suo domino. *S. 3. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Peculium Servi?

Quod servus domini permisso separatum a rationibus dominicis habet, deducto inde si quid domino debetur. *l. 5. S. 4. D. de pecul.*

Quinam sunt modi acquirendi per universitatem?

Hæreditas, Bonorum possessio, Adrogatio, Addictio libertatum conservandarum causa. §. 7. *Imp. Inst. h. t.*

Quid est Hæreditas?

Universum illud jus quod defuncto, vel in defunctum tempore mortis ejus competebat.

Melius, et brevius: Cumulus honorum, et onerum Defuncti.

Quomodo defertur Hæreditas?

Ex testamento, et ab intestato. Unde hæredes alii sunt testamentarii, alii legitimi.

TITULUS X.

DE TESTAMENTIS ORDINANDIS.

Quid est Testamento?

Juxta Medest. l. 1. D. h. t. est: Voluntatis nostræ justa sententia, de eo quod quis post mortem suam fieri velit.

Juxta Ulp, *in fragm. tit. 20. §. 1.* est: Mensis nostræ justa contestatio in id solemniter facta, ut post mortem nostram valeat.

Aptius: est Suprema contestatio in id solemniter facta, ut quem volumus post mor-

tem nostram habeamus hæredem. *Vinn. ad Prin. Imp. Inst. h. t. num. 2.* quia legata ad testamenti substantiam non pertinet. *Ulp. l. 1. §. 3. D. de hæred. inst.*

Quotuplex est Testamentum?

Duplex. Aliud proprium Civium Romanorum, quod Paganicum appellatur; aliud proprium Militum, quod dicitur Militare.

Nomine testamenti simpliciter in toto jure venit Paganicum.

Quid inspiciendum est, ut Paganorum testamenta recta sint?

Persona testantis, Forma testandi et modus, et res quas testamentum necessario complecti debet. *Gaj. l. 4. D. qui test. fac. pos.*

Quænam solemnitates in testamentis requiruntur?

Ut septem testes adhibeantur, ut hi testamentum subscrivant, et signent, et ut fiat unico contextu: quibus addidit Justinianus hanc aliam, ut per manus testatoris, vel testimoniū, nomen hæredis exprimeretur; quam postea sustulit. *Novel. 119. cap. 9. et §. 3. et 4. Imp. Inst. h. t.*

Quinam possunt esse testes in testamento?

Illi cum quibus testamenti factio est. Id est: Illi qui possunt institui hæredes. Verum

excipiuntur ab hac regula servi, foeminæ, impuberes, furiosi, muti, surdi, prodigi, quibus omnibus bonorum administratio interdicta est. §. 6. *Imp. Inst. h. t.*

*Quoānam est Testamentum scriptum,
seu solemne?*

Illud ad cuius substantiam, et perfectio-
nem scriptura exigitur.

Quodnam est Testamentum nuncupatum?

Illud quod fit sine scriptura, septem testi-
bus adhibitis, et voluntate coram eis nun-
cupata. §. 14. *Imp. Inst. h. t.*

TITULUS XI.

DE MILITARI TESTAMENTO.

Quid est Militare Testamentum?

Hic est: Illud quod a Milite factum est
in expeditione, jure Militum proprio.

*Potest Miles sine testium adhibitione
testamentum condere?*

Utile potest; et quamvis nullam testa-
mentorum solemnitatem observaverit, rec-
tè testabitur dum in expeditione sit.

Item etsi vagina, pulvere, humo, vel
clipeo pro tabula, notis pro litteris, san-

guine pro atramento, et ense pro calamo
utatur, rata habebitur ejus voluntas. *Paul.*
I. 40. D. et Const. I. 15. C. de test. mil.

Mutus, et surdus Miles, si non sit a na-
tura, sed morbo aliquo superveniente mu-
tus, et surdus, potest testamentum facere
modo sciat scribere. *Justin. I. 10. C. qui test.
fac. pos.*

TITULUS XII.

QUIBUS NON EST PERMISSUM facere testamentum.

Testamentum facere possunt omnes pa-
tresfamilias qui legibus non prohiben-
tur.

*Quando paterfamilias testamentum
facere non potest?*

Si sit impubes, quia nullum in eo animi
judicium est, nec creditur posse sapientum
hominum jura pertractare. *Justin. I. 18. C.
de test. mil.*

Si sit furiosus, quia mente caret. §. 1.
Imp. Inst. h. t.

Si sit Prodigus, quia ei bona interdicta
sunt, ad exemplum Furiosi. *Ulp. I. 1. D.
de cur. fur.*

Si sit Surdus, quia verba testimonium

perhibentium audire non potest §. 3. *Imp.*
Inst. h. t.

Si sit Mutus, quia testes rogare non potest. *Ibid.*

Filius familias testamentum facere non potest, quia qui alieno juri subjectus est, testamenti faciendi jus non habet.

Et si Pater hoc illi permittat?

Minime poterit, quia testamenti factio non privati, sed publici juris est. *Papin. l. 3. D. qui test. fac. pos.* Hoc est, jus testamenti faciendi non privatorum auctoritate, sed jure publico, et legibus cuique tribuitur.

Captus ab hostibus potest testamentum facere?

Minime, dum est captus: si vero antea fecisset, valet, vel jure postliminii si redierit, vel beneficio legis corneliae, si apud hostes decesserit. *Paul. recep. sent. lib. 3. tit. 4. §. 8. Ulp. in fragm. tit. 23. §. 5.*

TITULUS XIII.

DE EXHÆREDATIONE LIBERO- rum.

Quid est Exhæredare?
Fum, qui alicui hæres futurus erat, ab hæreditate repellere.

Quid est Fræteritio?

Prætermissio institutionis, vel exhæredationis,

Debent Liberi testamento nominatim institui, vel exhæredari?

Jure veteri, filii sive naturales, sive adop-tivi, dum erant in potestate; postumi, quasi postumi, nepotes, &c. nominatim instituendi, vel exhæredandi erant; minime vero filii emancipati, vel fœminini sexus personæ. *Prin. tit. §. 1. 2. et 4. Imp. Inst. h. t.*

Jure novo, filii et filiae, et cæteri descendentes per virilem sexum, sive nati, sive postumi, sive sui, sive emancipati, nominatim institui, vel exhæredari debent. *Jus. tit. l. 4. C. de lib. præt.*

Quinam sunt Postumi?

Qui post mortem Patris nascuntur. *Ulp. l. 6. D. de inof. test. l. 3. §. 1. D. de inj. rup. et irr.*

Impropræ autem quilibet dicuntur Post-humi, qui post testamentum factum nascuntur.

Quinam sunt quasi Postumi?

Qui in sui hæredis locum succedendo, quasi agnascendo, fiunt Parentibus sui hæredes. *§. 2. Imp. Inst. h. t.*

Causæ justæ ingratitudinis, quibus rite a Parentibus filii exhaeredari possunt, quatuordecim a Justiniano in Novel. CXV. Cap. III. assignantur; nimirum.

1. Si quis Parentibus suis manus intulerit.

2. Si gravem, et inhonestam injuriam eis ingesserit.

3. Si eos in criminalibus causis accusaverit, quæ sunt adversus Principem, vel Rempubicam.

4. Si cum maleficiis hominibus ut maleficus versatur.

5. Si vitæ Parentum suorum per venenum, aut alio modo insidiari tentaverit.

6. Si Novercæ suæ, aut Concubinæ Parentis filius sese immiscuerit.

7. Si delator (id est calumniator) contra Parentes filius extiterit, et persuam delationem gravia eos dispendia fecerit sustinere.

8. Si pro Patre in carcerem conjecto fidejubere noluerit.

9. Si prohibuerit Parentes suos testamentum condere.

10. Si præter voluntatem Parentum inter arenarios, vel mimos sese filius sociaverit, nisi forte Parentes ejusdem professionis fuerint.

II. Si filia Parenti volenti eam in matrimonium collocare, et dotem constitueré, non cōsenserit, sed luxuriosam vitam degere maluerit, nisi forte Parentes ejus matrimonium usque ad 25. annos completos distulerint.

12. Si Patri furioso obsequium, et curam competentem filius non præbuerit.

13. Si Patrem in captivitate detentum non redemerit.

14. Si Pater orthodoxus constitutus, filium non esse Catholicæ Fidei senserit.

TITULUS XIV.

DE HÆREDIBUS INSTITUENDIS.

Quid est Hæredem instituere?

Scribere, vel nuncupare testamento, quem sibi quis bonorum, et universi juris successorem velit.

Quis est Hæres?

Ille qui succedit in universum jus quod defunctus habuit tempore mortis. *Papin. l.*
II. *D. de div. et temp. præs.*

Quinam possunt hæredes institui?

Liberi, et servi, sive proprii, sive alieni,

sive hæreditarii, sive communes. *Prin. tit. §. 1. 2. et 3. Imp. Inst. h. t.*

Servus proprius hæres institutus, fit ex testamento liber, et hæres necessarius suo domino. §. 1. *Imp. Inst. h. t.*

Servus communis ab extraneo hæres institutus, unicuique dominorum, cuius jussu adiit, proportione dominii hæreditatem acquirit. §. 3. *Imp. Inst. h. t.*

Quot sunt partes in quas dividi solet hæreditas?

Duodecim. Uncia, Sextans, Quadrans, Triens, Quincunx, Semis, Septunx, Bes, Dodrans, Dextans, Denaux, As. *Ulp. l. 50. §. 2. de hæred. inst.*

Hic nomine Assis, venit tota hæreditas.

Uncia est duodecima pars Assis.

Sextans sunt duæ Unciæ. Sic vocatur quia est sexta pars Assis.

Quadrans sunt tres unciae. Sic dicitur quia est quarta pars Assis.

Triens sunt quatuor unciae. Ita dictus, quia est tertia pars Assis.

Quincunx sunt quinque unciae.

Semis sunt sex unciae, seu media pars Assis.

Septunx sunt septem Unciæ.

Bes sunt octo Unciæ. Vocatur Bes quasi bis triens.

Dodrans sunt novem Unciæ. Sic appellatur, quia deest illi quadrans ut sit totus As.

Dextans sunt decem Unciæ. Sic dictus quia deest illi Sextans ad hoc ut sit totus As.

Deunx sunt uadecim Unciæ. Nomen habet ab eo quod ipsi deest Uncia ut sit totus As. As sunt duodecim Unciæ, seu tota hæreditas.

Potest Hæres institui sub conditione?

Utique potest. Sed si conditio deficiat, institutio evanescit; sicuti evenit in stipulatione, et emptione. *Paul. l. 8. D. de per. et com. rei vend. §. 9. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Conditio?

Adjectio, quæ actum aliquem in futurum eventum suspendit.

Quotuplex est Conditio?

Duplex. Casualis, et Potestativa.

Casualis est: quæ pendet ab aliquo evenitu, ut hæc: Si navis ex Assia venerit.

Potestativa, vel pendet ab arbitrio hæredis, ut hæc: Titius hæres esto decem deridis Sempronio. Vel pendet ab arbitrio tertii alicujus, ut hæc: Cajus hæres esto, si Sejam in uxorem duxeris.

Potest hæres institui sub conditione impossibili?

Utique potest. *Ulp. l. 1. D. de cond. inst.*

Quia conditio impossibilis adjecta institutioni hæredis, evanescit, ac si scripta non esset. *Ulp. l. 6: Labeo l. 20: D. de cond. inst.*
Conditiones aliae sunt naturæ, aliae juræ,
aliae ex supositione impossibilis.

Conditiones naturæ impossibilis, sunt illæ quibus natura impedimento est quomodo existant, ut hæc: Si digito Cœlum tegeris; si maris aquas ebilberis.

Conditiones jure impossibilis, sunt quæ pugnant cum bonis moribüs, vita, et honestate alicujus, ut hæc: Si sacrilegium commisseris; si per Civitatem nudus ambulaveris.

Conditiones impossibilis ex supositione, sunt quæ cum initio impossibilis non sint, tractu temporis, casu, aut facto aliquo fiunt impossibilis; ut hæc: *Titius hæres esto si Sejam in uxorem duxeris;* et *Seja ante quam matrimonium contrahat cum Titio moriatur;* Titius enim non potest Sejam, quam antea poterat, post ejus mortem in uxorem ducere.

TITULUS XV.

DE VULGARI SUBSTITUTIONE.

Quid est Substitutio?
 Secundo, vel ulteriori gradu facta institutio. *Modest. l. 1. D: de vul. et pup. subs.*

Quotuplex est Substitutio?
 Duplex. Directa, et Fideicommissaria.

Quænam est Directa?
 Quæ fit verbis directis, et civilibus.

Quænam est Fideicommissaria?
 Quæ fit verbis precariis.

Quænam est Substitutio Vulgaris?
 Quæ cuivis a quovis testatore fieri potest in hunc casum, si priori gradu institutus hæres non erit; ut ista: *Titius mihi hæres esto, si Titius mihi hæres non erit, Sempronius hæres esto.*

Possunt quamoptime singuli singulis, plures pluribus, plures, uni, et pluribus unus substitut. *§. 1. Imp. Inst. h: t.*

TITULUS XVI.

DE PUPILLARI SUBSTITUTIONE.

Quænam est Substitutio Pupillaris?
Quae a Parentibus fit liberis impuberibus, quos habent in potestate, in hunc casum, si filius institutus haeres erit, et intra pubertatem decesserit.

Quænam est Substitutio Exemplaris?

Quæ fit a Parentibus liberis furiosis, aut mentecaptis, sub ea conditione, si decesserint ante recipiscentiam.

Quomodo finitur Pupillaris Substitutio?

In masculo si xiv. annos, in foemina si xii. impleverit; nam ab hac ætate ipsis jam testari licet. *Ulp. l. 5. D. qui test. fac. pos.*
§. 8. Imp. Inst. h. t.

TITULUS XVII.

QUIBUS MODIS TESTAMENTA infirmantur.

Quomodo infirmantur Testamenta?
Ipsò jure, si rumpantur, vel irrita fiant.
Ulp. in fragm. tit. 23. §. 1.

Officio Judicis, per querelam inofficiosi,

vel per bonorum possessionem contra tabulas.

Quando rumpitur Testamentum?

Cum in eodem statu manente Testatore, ipsius Testamenti jus vitiatur. *§. 1. Imp. Inst. h. t.*

Quibus modis rumpitur Testamentum?

Agnatione sui haeredis, et posteriori Testamento, jure ordinato, et perfecto. *Ulp. in fragm. tit. 23. §. 2. et 3. §. 1. et 2. Imp. Inst. h. t.*

Quomodo fit irritum Testamentum?

Si Testator quacumque capitis diminutione minutus fuerit, vel si nemo haeres extiterit. *Ulp. in fragm. tit. 23. §. 4. et Papin. l. 1. D. de inj. rup. et irr. §. 4. Imp. Inst. h. t.*

Quomodo erit imperfectum Testamentum?

Si necessariis juris solemnibus destitutum sit; maxime si subscriptum, et signatum non fuerit.

TITULUS XVIII.

DE INOFFICIOSO TESTAMENTO.

Quodnam est Testamentum inofficium?

Illud in quo Testator contra officium quod alteri debebat, facit.

Per excellētiam Testamentum illud in offi iōsum dicitur, quo officium in liberos; Parentes, et fratres neglectum est: seu in quo liberi, Parentes, aut fratres, vel ex hæredati sunt immeritō, vel immeritō præteriti.

Qui est Quærela inofficiosa?

Officii Judicis imploratio, qua Testamenti alijus velut inofficiosi rescisio posseatur: fitque hoc colore, quasi Testator non sanæ mentis fuisse, dum testamentum ordinavit. *Marcian. l. 2. D. de inoff. test. Quinam possunt Testamentum de inofficio arguere?*

Primo, Liberi testamentum Patris; se cundo, Patres testamentum filiorum; tertio, fratres, et sorores testamentum fratris, si turpi personæ postpositi fuerint. §. 1. *Imp. Inst. h. t.*

Non quilibet Frater aut Soror potest testamentum fratris inofficiosum accusare, sed tantum possunt germani, aut consanguinei, minime vero uterini. *Constant. l. 27. C. h. t.*

Qui sint fratres germani, consanguinei, &c. infra tit. 6. lib. 2. de grad. cogn.

Quænam est Persona turpis?

Quæ ve turpitudinis, vel infamiae, vel

levis notæ macula aspergitur. *Constant. l. 27. C. h. t.*

Cognati ultra fratrem non possunt testamentum inofficioso accusare. *Ulp. l. 1. D. h. t.*

Qui testamentum inofficiosum accusant, debent esse immeritō præteriti, aut ex hæredati. *Prin. Imp. Inst. h. t.* Nam ex justis causis permissa est ex hæredatio. *Paul. l. 7. D. de bon. dan. n.* Justas causas, *vide supra* tit. 13. *huj. lib.*

Quomodo cessabit quærela inofficiosa?

Si cui quarta legitimæ partis in testamento relicta fuerit, vel particula alicua Assis, etsi minima; nam in hoc casu, quod deest ad portionem legitimam, petere, et consequi querela quiescente poterit. §. 6. *Imp. Inst. h. t. Novel. 115. cap. 5. in print.*

Qui est Quarta Legitima?

Certa pars personis debita ab intestato, idest certa pars ejus quod quisque habitus fuisset, si Testator decessisset intestatus.

Quota pars Hæreditas est legitima?

Semis, si liberi sunt plures quam quatuor; triens, si non sint plures liberi quam quatuor. *Vide in his versibus.*

Quatuor, aut infra dant natis jura triensem.

Semissim vero fuerint si quinque, vel ultra.

TITULUS XIX.

DE HÆREDUM QUALITATE, ET differentia.

Quotuplices sunt Hæredes?

Triplex. Necessarii, Sui et necessarii et Extranei.

Quisnam est Hæres necessarius?

Servus a domino in testamento hæres institutus; qui quidem dicitur necessarius, quia sive velit, sive nolit, omnino post mortem Testatoris protinus liber, et necessarius hæres fit. §. 1. Imp. Inst. h. t.

Quisnam est Hæres suus, et necessarius?

Liber defuncti, qui quo tempore is moritur, in potestate ejus est, primumque ab eo locum in familia obtinet.

Cur dicitur Suus?

Quia domesticus hæres est, et vivo quoque Patre, quodammodo dominus existimat.

Cur dicitur Necessarius?

Quia sive velit, sive nolit, tam ab intestato, quam ex testamento, ex lege XII. Tab. hæres fit.

Quisnam est Hæres extraneus, seu voluntarius?

Qui testatoris juri subjectus non est, et ex cuius arbitrio pendet adire, vel repudiare hæreditatem. §. 3. Imp. Inst. h. t.

Quid est Jus deliberandi?

Potestas hæredibus data, de adeunda, vel repudianda hæreditate. §. 5. Imp. Inst. h. t.

TITULUS XX.

D E L E G A T I S.

Quid est Legatum?

Donatio quædam a defuncto reicta, ab hærede præstanda. §. 1. Imp. Inst. h. t.

Antiquitus quædā erant Legatorum genera, videlicet.

Per vindicationem, quo sic legabatur: Do, lego, capito, sumito, tibi habeto, vindicatio.

Per damnationem, quo legabatur ita: Hæres meus damnas esto dare, vel facere, dato, facito, hæredem meum dare jubeto.

Sinendi modo, quod ita fiebat: Hæres meus damnas esto sinere L. Titium sumere illam rem, sibique habere.

Per præceptionem, cujus hæc erat for-

mula: Lucius Titius mihi ex parte hæres, illam rem præcipito, aut præcipuam habeto.

Systulit Justinianus hæc quatuor legandi genera, omniumque legatorum voluit unam esse naturam, unam omnium vim, unumque effectum. *I. i. C. comm. de leg.*

Quænam actiones dantur pro legatis?

Rei vindicatio, actio hypothecaria, et actio personalis ex quasi contractu. *Ibid.*

Quid est Rei vindicatio?

Actio in rem, qua quis petit se dominum aliquus rei declarari, et eam sibi tamquam domino restituiri a quocumque possessore, aut detentore.

Cur Legatarii habent Actionem hypothecariam?

Quia omnia bona defuncti, sunt ipsis tacite, seu ipso jure obligata.

Cur Legatarii habent Actionem personalis?

Quia hæres adeundo hæreditatem censetur contrahere cum Legatariis ex quasi contractu.

Possunt legari res quæ non sunt?

Utique. Possunt quamoptime legari fructus qui ex fundo nascentur, quod ex ancilla natum erit, &c. *Pomp. I. i. §. 3. D.*

de cond. et dem. et I. 24. D. de leg. I.

Quid est Jus crescendi?

Id quo deficientium hæredum ejusdem hæreditatis, aut collegatariorum ejusdem rei, portiones accrescent ipsis qui suam portionem agnoverunt.

Tribus modis fiunt Collegatarii, seu Legatarii junguntur, nimis: Re et verbis, tantum, et verbis tantum.

Re et verbis conjungantur illi quibus res eadem, eadem oratione legatur. Sic: Titio et Sejo fundum tusculatum do lego.

Re tantum conjunguntur illi quibus eadem res diversa oratione legatur. Hoc modo: Titio fundum tusculanum do lego; Sejo eundum fundum tusculanum do lego.

Verbis tantum conjunguntur illi qui sola verborum conceptione junguntur, v. g. Titio, et Sejo fundum tusculanum ex æquis partibus do lego.

Si quis rem Legatarii eidem legaverit, erit inutile Legatum?

Utique; quia quod nostrum est, nostrum amplius fieri non potest. *§. 10. Imp. Inst. h. t. §. 14. Imp. Inst. de action.*

Si debitor creditori suo quod debet legaverit, erit utile Legatum?

Minime, si plus non sit in legato quam

in debito ; si verò plus sit in legato quam in debito , utile erit.

Si ancilla cum liberis legata fuerit , ea mortua , liberorum legatum non extinguitur , quia in hoc casu duo sunt legata separata , hec est æque principalia . *Paul. l. 62. Cels. l. 63. D. de leg. I. §. 17. Imp. Inst. h. t.*

Idem erit si Servus Ordinarius cum Vicario legetur . *§. 17. Imp. Inst. h. t.*

Quis est Servus Ordinarius ?

Qui in alterius servi peculio non est , seu qui domino suo inmediate subjicitur .

Quis est Servus Vicarius ?

Qui in alterius servi peculio est . *Ulp. l. 17. D. de pecul.*

Quid est Cedere diem legati ?

Est legatum incipere deberi quoad transmissionem . *Ulp. l. 213. D. de verb. sign.*

Quid est Venire diem legati ?

Est venire diem quo legatum peti possit .
Id: ibid.

Possunt legari quæcumque Res ?

Utique . Non modo res corporales , ut fundus , vestis , aureum , &c. sed etiam res incorporales , ut usus , ususfructus , servitudes , &c. legari possunt . *Ulp. l. 41. D. de leg. I.*

Quibus personis legari potest ?

Iis tantummodo cum quibus testamenti factio est .

Potest Posthumus alienus hæres institui ?

Potest quamoptime , nisi in utero ejus sit , quæjure nostro uxor esse non potest . *§. 28. Imp. Inst. h. t.*

Quotuplex est Posthumus ?

Duplex . Suus , et Alienus .

Quis est Posthumus Suus ?

Qui nasceretur testatori suus hæres . Hoc est : Qui si vivo testatore nasceretur , in potestate ejus esset , et primum ab eo gradum in familia obtineret .

Quis est Posthumus Alienus ?

Qui natus , inter suos hæredes testatori futurus non est . Hoc est : qui si vivo testatore nasceretur , in potestate ejus non esset , nec primum ab eo gradum in familia obtineret .

Potest quid pœnæ nomine legari ?

Utique . Hocque ex Justiniani constitutione ; in l. unic. C. de his quæ pœnæ nom.

Quid dicitur , pœnæ nomine legari ?

Quod coercendi hæredis causa relinquitur , quo magis aliquid faciat , aut non faciat . *§. 36. Imp. Inst. h. t.*

TITULUS XXI.

DE ADEMPTIONE LEGATORUM,
et Translatione.

Duobus modis legata recte ab initio insituta, infirmantur, videlicet: Ademptione, et Translatione.

Quid est Ademptio legatorum?

Revocatio eorum quæ testamento data sunt, per declarationem contrariae voluntatis.

Quid est Translatio legatorum?

Eorum quæ testamento relictæ sunt, mutatio, per diversam testatoris voluntatem.

Quomodo transferuntur legata?

Primo, ab una re ad aliam, sic: Loco fundi quem Titio legavi, lego ei domum.

Secundo, ab uno legatario ad alterum, ita: Quod Sejo legavi, lego Titio.

Tertio, ab uno hærede ad alium, hoc modo: Legatum quod dixi Mevio hæreditati meo ut solveret, volo ut solvat hæres meus Sempronius.

Quarto, ab uno modo ad alterum, ita: Quod Sejo pure legavi, lego ei sub conditione quod navis ex Assia yenerit.

TITULUS XXII.

DE LEGE FALCIDIA.

Quid est Lex Falcidia?

Lex qua cavetur, ne plus legare liceat quam dodrantem totorum bonorum.

Quid est Quarta Falcidia?

Quarta pars hæreditatis, quam retinere potest hæres qui ultra dodrantem gravatus est legatis.

Pro hac quarta retinenda, expectanda est quantitatis patrimonii, tempore mortis testatoris, non verò tempore aditæ hæreditatis. §. 2. *Imp. Inst. h. t.*

Cur introducta fuit Quarta Falcidia?

In favorem testatorum, ne deficeret qui hæreditatem adiret.

TITULUS XXIII.

DE FIDEICOMMISSARIIS HÆREditatibus.

Quid est Fideicommissum?

Quod non civilibus verbis, sed precativè relinquitur. *Ulp. in fragm. tit. 25. §. 1.*

Quotuplex est Fideicommissum?

Duplex. Universale, et Particulare.

Quid est Fideicommissum Universale?

Quod totam hæreditatem, vel partem ejus continet.

Quid est Hæreditas Fideicommissaria?

Hæreditas subjecta fideicommisso, aut restitutio.

Quid est Senatusconsultum Trebellianum?

Est Senatusconsultum quo cavetur, ut si hæreditas ex fideicommissi causa restituta sit, omnes actiones, quæ jure ci vili hæredi, et in hæredem competenter, ei, et in eum dentur, cui ex fideicommisso restituta est hæreditas. §. 4. *Imp. Inst. h. t.*

Quid est Senatusconsultum Pegasianum?

Est Senatusconsultum quod statui, ut ei, qui rogatus esset hæreditatem restituere, perinde liceret quartam partem retinere, atque ex lege Falcidia ex legatis conceditur. Hocque factum, ut hares spe quadam lucri, et alicujus emolumenti gratia, ad adeundam hæreditatem, et fideicommissario restituendam alliceretur. §. 5. *Imp. Inst. h. t.*

Postea vis omnis Senatusconsulti Pegasiani, in Senatumconsultum Trebellianum transfusa fuit. §. 7. *Imp. Inst. h. t.*

TITULUS XXIV.

DE SINGULIS REBUS PER FIDEI- commissum relictis.

*Quid est Fideicommissum Particulare,
seu Singulare?*

Illud quod non tota hæreditas, aut pars ejus, sed res singulæ, et determinatæ relinquuntur.

Verba fideicommissorum, sunt hæc: Petto, rogo, volo, mando, fidie tuæ com-mitto. §. 3. *Imp. Inst. h. t.*

*Potest Testator res alienas per Fideicom-
missum relinquare?*

Potest utique testator, non solum res proprias, sed et hæredis, aut legatarii, aut cujuscumque alterius, per fideicommissum relinquere. §. 1. *Imp. Inst. h. t.*

*Potest Servo libertas per Fideicommissum
relinquiri?*

Utique, et non solum servo proprio, sed etiam alieno.

Hic Servus cui libertas per fideicommissum relinquitur, erit libertus ejus qui eum manumittet, non testatoris, seu Or-
cinus.

Quis est Libertus Orcinus?

Qui directo testamento liber esse jubetur; ita dictus, quia non habet alium patronum, quam testatorem qui in orco est. *Vinn. ad §. 2. Imp. Inst. h. t. num. 1.*

TITULUS XXV.

D E C O D I C I L L I S.

Quid sunt Codicilli?

Supremæ voluntatis testatio, minus solemnis testamento.

Quot sunt Codicillorum genera?

Duo. Alii Codicilli sunt scripti, alii non scripti.

Quinam sunt Codicilli scripti?

Illi in quibus voluntas scribitur.

Quinam sunt Codicilli non scripti?

Illi in quibus voluntas nuncupatur.

Possunt Codicilli ab intestato confici?

Ita. Et qui fiunt ab intestato, suis viribus nituntur, et vicem testamenti exhibent.

In quo differunt Codicilli a Testamento?

In eo quod in Codicillis haeres non instituitur, et in testamento institui debet. Deinde quia in Codicillis quinque testes sine

alia solemnitate sufficient, in testamento præter alias solemnitates septem testes requiruntur. Item potest quis plures Codicilos habere, testamentum unum tantum.

Cur potest quis decidere cum pluribus Codicillis, non vero cum pluribus testamentis?

Quia per testamentum posterius, rumpitur prius; Codicilli vero posteriores, non rumpunt priores, nisi sint prioribus contrarii.

FINIS LIBER SECUNDI.

INSTITUTIONUM
SEU
ELEMENTORUM
D. JUSTINIANI
SACRATISSIMI PRINCIPIS
LIBER TERTIUS.

TITULUS PRIMUS.
DE HÆREDITATIBUS QUÆ AB
intestato deferuntur.

Quis dicitur decedere Intestatus?

Qui aut omnino testamentum non fecit,
aut non jure fecit, aut id quod fecerat,
ruptum, irritumve factum est, aut si ex
eo nemo hæres extiterit. *Ulp. l. i. D. de
suis. et leg. hær.*

*Quisnam ordo servatur in successione
ab intestato?*

Descendentium, Ascendentium, et Col-
lateralium.

*Quinam sunt Descendentes?
Liberi utriusque sexus.*

*Quinam sunt Ascendentes?
Parentes omnes utriusque sexus.*

*Quinam sunt Collaterales?
Agnati, et Cognati.*

Si filius captus ab hostibus eo tempore
quo Pater moritur, postea revertatur, suc-
cedet ei, seu fiet suus hæres, hocque jure
postliminii. §. 4. *Imp. Inst. h. t.*

*Quotuplex est Successio ab intestato?
Duplex. In capita, et in stirpes.*

*Quænam est Successio in capita?
Cum in tot partes hæreditas dividitur,
quod sunt capita, sive personæ succeden-
tium.*

*Quænam est Successio in stirpes?
Cum pro numero stirpium hæreditas se-
catur, ut qui sunt ex una stirpe partem
unam ferant, qui ex altera, licet paucio-
res, aut unus tantum, partem alteram.*

*Quid sunt Capita?
Personæ unius, aut plurium stirpium.*

*Quid sunt Stirpes?
Generis origines, veluti filius est stirps
nepotum, nepos est stirps pronepotum.*

TITULUS II.

DE LEGITIMA AGNATORUM
successione.

*Quisnam est secundus ordo succendentium
ab intestato?*

Deficientibus suis hæredibus, et omnibus iis quos inter suos hæredes Prætor, vel constitutiones vocant, Agnati vocantur ad successionem ex lege XII. Tab.

*Quinam veniunt hic nomine Agna-
torum?*

Agnati specialiter sumpti, seu Cognati per virilis sexus personas cognatione con- juncti.

*Si plures sint Agnatorum gradus quis-
nam vocatur?*

Proximus. Etique defertur hæreditas ex lege XII. Tab. per hæc verba: Si quis intestatus existat, cui suis hæres non extet, agnatus proximus familiam habeto. *Ulp. l. 2. §. 4. D. de suis et leg. hær. et l. 195. §. 1. D. de verb. sign.*

*Succeduntne fœminæ jure agnationis
ab intestato?*

Utique. Inter masculos agnatos; et fœminas agnatas, quoad successionem ab in-

testato, nullam differentiam esse voluit Justinianus. *Novel. CXVII. cap. IV.*

TITULUS III.

DE SENATUS CONSULTO
Tertylliano.

Quid cautum Senatusconsulto Tertylliano?

Ut Mater ingenua, trium, libertina, quatuor liberorum ius habens, ad bona filiorum, filiarumque intestato decedentium admittatur, licet in potestate Patris sit. *§. 2. Imp. Inst. h. t.*

Justinianus respiciens ad naturam, puerperium, periculum, et sepe mortem ex hoc casu Matribus illatam, eis jus legitimæ successionis omni modo concessit; licet ingenua tres, libertina quatuor liberos non haberet. *I. 2. C. de jur. lib.*

Et si filius filiave mortui, vulgo quæsiti fuerit, Mater etiam eis succedit. Ita. *Ulpianus l. 2. §. 1. D. ad S. C. Tertyl. et Orph.*

TITULUS IV.

DE SENATUSCONSULTO
Orphitiano.

Quid cautum Senatusconsulto Orphitiano?

Ut liberi jus legitimæ successionis in bonis Matris consequeruntur, etiamsi alieno juri subjecti essent.

Liberi vulgo quæsiti etiam ad Matris hæreditatem admittuntur?

Utique ex S. C. Orphitano. Excepta tamen Matre illustri, cuius liberi spurii minime ei succedere possunt, dummodo existant legitimi. *Justin. l. 5. C. ad S. C. Orph.*

Successionis quæ ex S. C. Tertulliano, et Orphitano deferuntur, capitis deminutio- ne minime pereunt. §. 2. *Imp. Inst. h. t.* Hoc que intelligendum est de capitis deminutio- ne minima, nam maxima et media, quibus libertas et civitas amittitur, abs dubio de successione queri non potest. *Ulp. l. 1. §. 8. D. ad S. C. Tertull. et Orph.*

TITULUS V.

DE SUCCESSIONE COGNATORUM.

Quisnam est tertius ordo succendentium ab intestato?

Post suos hæredes, eosque quos inter suos hæredes Prætor, et constitutiones vocant; item post legitimos, (quicquidem sunt agnati, et illi qui ex Senatusconsul- tis, et constitutionibus loco agnatorum sunt) Prætor vocat proximos cognatos.

Prin. Imp. Inst. h. t.

Cur dicitur Prætorem vocare proximos cognatos?

Quia lex XII. Tab. duos tantum hæredum ab intestato ordines facit, suorum, et agnatorum. Igitur qui tertio ordine, seu a Præ- tore ad successionem vocantur, nimis cognati, jure civili hæredes non fiunt, sed jure prætorio bonorum possessores; ilique pro hæredibus habentur, et vi ipsa a Præ- tore hæredes fiunt. *Ulp. l. 1. D. und. cogn.*

Vulgo quæsiti agnatos habent?

Minime; quia agnatio a Patre est, et vulgo quæsiti nullum Patrem habere in- telliguntur. *Ulp. l. 4. D. und. cogn. §. 4. Imp. Inst. h. t.*

*Ad quem usque gradum vocantur Cognati,
et Agnati?*

Cognati, usque ad sextum gradum cognationis olim vocabantur, Agnati usque ad decimum. Cæterum Justinianus universas agnationis, et cognationis differentias quoad successiones, et tutelas, sustulit, Nov. CXVIII. cap. IV,

TITULUS VI.

DE GRADIBUS COGNATIONUM.

Quid venit hic nomine Gradus?

Ipsa generationum series, quod alii ab aliis, quasi gradibus quibusdam orientar, Quid est *Linea graduum cognationis?*

Coordinatio personarum, a se invicem, vel saltē ab eodem stipite procedentium, per quam duorum præcipue conjunctio, et cognatio demonstratur,

Quid est Stipes?

Ea persona, a qua cæterae de quibus quæritur descendunt, et originem trahunt,

Quotuplex est Linea graduum cognationis?

Duplex. Alia recta, et perpendicularis; alia transversa, seu lateralis.

Quænam est linea recta, et perpendicularis?

Ea quæ solos ascendentes, et descendentes coiungit, semperque in diagrammate cognationis recta est, nec unquam deflectit ad latus.

Quænam est Linea transversa, seu lateralis?

Ea quæ continent omnes eos qui ex latere veniunt, ut Fratres, Sorores, &c.

Hæc Linea transversalis dividitur in æqualem, et inæqualem.

Linea æqualis, est ea in qua personæ de quibus quæritur, æqualiter distant a communi Parente, aut stipite, ut duo fratres.

Linea inæqualis, est ea in qua personæ de quibus quæritur, inæqualiter distant a communi Parente, aut stipite. Seu: in qua unus eorum de quibus agitur, remotior est a communi Parente, quam alter; ut frater, et filius alterius fratris.

Superior cognatio, est Parentum; inferior, liberorum; ex transverso, fratum, sororumve, et eorum qui quæve ex his gerantur.

En gradus cognationis, quos ex J. C. Paulo I. 10. D. de grad. et off. discere potes,

Avus, est Pater Patris, vel Matris,

Ayia, est Mater Patris, vel Matris.

Proavus, est Pater Avi, vel Aviae.

Proavia, est Mater Avi, vel Aviæ.

Abavus, est Pater Proavi, vel Proaviæ.

Abavia, est Mater Proavi, vel Proaviæ.

Nepos, est Filius Filii, vel Filiæ.

Neptis, est Filia Filii, vel Filiæ.

Pronepos, est Filius Nepotis, vel Neptis.

Proneptis, est Filia Nepotis, vel Neptis.

Fratres germani, seu consanguinei, sunt fratres ex eodem Patre nati, et ex eodem sanguine geniti.

Fratres uterini, sunt filii ejusdem Matris, diversi verò Patris.

Fratres patrueles, sunt duorum fratrum filii.

Patruus, est Frater Patris.

Amita, est Soror Patris.

Avunculus, est Frater Matris.

Matertera, est Soror Matris.

Patruus magnus, est Frater Avi.

Amita magna, est Soror Avi.

Avunculus magnus, est Frater Aviæ.

Matertera magna, est Soror Aviæ.

Patruus major, seu Propatruus, est Proavi Frater.

Amita major, seu Proamita, est Proavi Soror.

Avunculus major, seu Proavunculus, est Proaviæ Frater.

Matertera major, seu Promatertera, est Proaviæ Soror.

Patruus maximus, seu Abpatruus, est Abavi Frater.

Amita maxima, seu Abamita, est Abavi Soror.

Ayunculus maximus, seu Abavunculus, est Abaviæ Frater.

Matertera maxima, seu Abmatertera, est Abaviæ Soror.

Glos, est Uxor Fratris.

Levir, est Frater viri, vel mariti.

Sobrini et **Sobrinæ**; sunt qui vel quæ ex patrueibus fratribus, vel sororibus, consobrinis, vel amitis, progeniti, vel progenitæ sunt.

Nurus, est Uxor Filii.

Pronurus, est Uxor Nepotis.

Socer, est Pater Mariti, vel Uxoris.

Socrus, est Mater Mariti, vel Uxoris.

Socer magnus, est Avus Mariti, vel Uxoris.

Socrus magna, est Avia Mariti, vel Uxoris,

Vitricus, est Maritus Matris.

Noverca, Uxor Patris.

Urvignus, est qui ex marito mulieris natus est, antequam fuisse maritus ejus, vel e contra.

Privigna, est Filia Uxoris ab alio viro priori genita: vel e converso; Filia mariti ex alia uxore prædefuncta.

Comprivigni, sunt Filii uxoris ex alio marito, et Filii mariti ex alia uxore.

TITULUS VII.

DE SERVILI COGNATIONE.

Quænam est Servilis Cognatio?
Quæ in servitute alterius, vel utriusque cognati contracta est.

Fili in servitute suscepti, et liberi deinde facti, Patri itidem manumissi succedunt?

Antiquitus minime succedebant, quia servi nullam habebant juris civilis, aut Praetorii communionem, ex *Ulp. l. 20. §. 7. D. qui test. fac. pos.*

At posteà Imperatoris Justiniani Constitutione cautum fuit, non solum ut liberi cuiuscumque gradus, in servitute suscepti; sive soli sint, sive cum aliis filiis concurrant ex justo matrimonio procreat. Patri liberto succedant, et patronum excludant; sed etiam, ut deficientibus liberis, frater

unus, tali cognitione conjunctus, ad alterius fratri successionem vocetur, excluso patrono. *Prin. Imp. Inst. h. t.*

Pro omnibus de successione ab intestato hucusque dictis, en tres regulas.

1. Qui parem gradum cognitionis obtinent, pariter ad successionem vocantur.
2. Qui est in priori gradu cognitionis, potior est remotiori cognato.

3. Qui est in priori ordine succedentium, quocumque gradu sit, potior est omnibus qui sunt in remotiori ordine, licet sint in priori gradu.

Excipitur tantum frater, et soror emancipati, qui etsi capite minuti sint, tamen preferuntur cæteris ulterioris gradus agnatis.

Successio alia est Ordinum, alia Graduum.

Successio Ordinum est: Cum universo personarum ordine hereditatem repudiente, venit subsequens ordo, v. g. renuntiantibus liberis omnibus, sequitur alter ordo, nimirum agnatorum, his omnibus repudiatis, ordo cognatorum venit, et si omnes cognati repudient, sequens ordo, nimirum vir, et uxor ad successionem vocantur.

Successio graduum est: Cum proximio-

ribus testatori repudiantibus, qui eos sequuntur in eodem ordine, veniunt, v. g. proximioribus agnatis repudiantibus, remotiores agnati vocantur.

TITULUS II.

DE SUCCESSIONE LIBERTORUM.

Libertorum successio non active, sed passive intelligenda est; non qua liber-
tus succedit alii, sed qua ipsi liberto suc-
ceditur.

*Quid circa Libertorum successionem
observatur?*

Quatuor jura distinguenda sunt, scilicet: Lex duodecim tabularum, Jus præto-
rium, Lex Papia Poppæa, et Justiniani
constitutio.

Intestato liberto mortuo, lex XII. Tab.
primum suis hæredibus deferebat hæredita-
tem; si hi non fuerint, tunc Patrono.

Postea Prætoris edicto factum, ut si liber-
tus testamentum faceret, Patrono partem
dimidiæ bonorum relinquere, quod si
nihil, aut minus dimidiæ parte relinquere,
dabatur Patrono contra tabulas testamenti,
partis dimidiæ bonorum possessio. Si vero

libertns intestatus decederet, suo hærede
relicto filio adoptivo, dabatur æquè Patro-
no contra hunc suum hæredem, partis di-
midiae bonorum possessio.

Postea verò lege Papia Poppea cautum
fuit, ut si Libertus habens centum millia
sestertiiorum in patrimonio, decedens, pau-
ciores quam tres liberos haberet, virilis
ejus hæreditatis pars Patrono competeteret;
ita nimirum, ut si unum tantum liberum
haberet, dimidia pars; si duos, tertia pars
Patrono acquireretur; si autem tres, aut
plures relinqueret, sive testatus, sive intesta-
tus decederet, Patronus in totum a bo-
norum ejus acquisitione submoveretur.

Ad demum Justiniani Constitutione fac-
tum ut si Libertus minus centum aureis
haberet in patrimonio, et testamentum
faceret, Patronus in ejus successione nul-
lum locum haberet. Si verò intestatus de-
cederet, nullo liberorum relicto, Patronus
omnia ejus bona acquireret. Attamen si Li-
bertus plus centum aureis habens in patri-
monio decederet, sive testatus, sive intesta-
tus, tum si liberos reliquisset, Patronus ex-
cluderetur, si autem liberos non reliqui-
set, Patronus ab intestato in solidum hæres-
fieret. §. 3. *Imp. Inst. h. t.*

TITULUS IX.

DE ASSIGNATIONE LIBERTORUM.

Quid est Assignare Libertum?
Est testificari cuius ex liberis eum libertum esse velit. Id est: Jus patronatus quod alioqui pluribus competeteret, uni peculiariiter attribuere. *Modest. l. 170. D. de verb. sign. Ulp. l. 1. D. de assig. libert.*

Quibus modis fit hæc Assignatio?

Quibuscumque verbis, vel nutu, vel testamento, vel sine testamento, vel codicillis, vel per modum contractus, aut donationis inter vivos, vel mortis causa, vel epistola, chirographo, pure, sub conditione, &c. *Ulp. l. 1. §. 3. et Scæv. l. 7. D. de assig. libert.*

TITULUS X.

DE BONORUM POSSESSIONIBUS.

Secundus modus acquirendi per universitatem, est Bonorum possessio.

Quid est Bonorum Possessio?

Jus persequendi, retinendive patrimonii, sive rei, quæ cujusque cum moritur fuit. *Ulp. l. 3. §. 2. D. de bon. pos.*

Hoc jus bonorum possessionis introduc-tum fuit a Prætore, emendandi juris veteris gratia, laxando scilicet, mitigando-que juris civilis rigorem.

Bonorum possessor estne hæres?

Minimè, quia bonorum possessor fit a Prætore, qui hæredem non potest facere: Hæres enim tantum per legem, senatus-consulta, aut principales constitutiones fieri potest.

Quotuplex est Bonorum possessio?

Duplex. Est testamento, et ab intestato.

Ex testamento alia est bonorum possessio contra tabulas, alia secundum tabulas.

Bonorum possessio contra tabulas, est quæ præteritis liberis datur. *l. Imp. Ins. h.t.*

Bonorum possessio secundum tabulas, est quæ omnibus jure scriptis hæredibus con fertur. *Ibid.*

Cur Bonorum possessio contra tabulas dicitur esse ex testamento, cum per eam testamentum op-pugnetur?

Bonorum possessio contra tabulas dicitur esse ex testamento impropriè, et abusivè; nec alio sensu, quam quod ea locum non habeat, nisi defunctus testamento facto de cesserit: nam quomodo erit bonorum

possessio contrà tabulas , si nullæ tabulæ præsuponentur?

Quot sunt Bonorum possessiones ab intestato?

Jure novo sunt quatuor, unde liberi, unde legitimi, unde cognati, unde vir et uxor.
Modest. l. 1. D. quis ordo in bon. pos.

Jure veteri præter has, quatuor erant aliae, nimirum unde decem personæ, tanquam ex familia, unde patroni, patronæque, liberique eorum, et unde cognati manumissoris.

Quænam est Bonorum possessio unde liberi?

Illa, qua sui hæredes, et illi qui eorum loco sunt, ut liberi emancipati, vocantur jure prætorio, ad Patris, vel Avi successionem.

Quænam est Bonorum possessio unde legitimi?

Quæ defertur agnatis, et patronis, nec non etiam aliis, qui suis hæredibus defientibus, ex constitutionibus, vel senatusconsultis vocantur ad legitimam hæreditatem.

Quænam est Bonorum possessio unde cognati?

Illa ad quam vocantur cognati, nullis extantibus suis hæredibus, aut agnatis.

Quænam est Bonorum possessio unde vir, et uxor?

Ea, qua defientibus suis hæredibus, agnatis, et cognatis, patronis, eorumque liberis, et agnatis, vir ad successionem uxoris, et uxor ad successionem viri vocatur, excluso Fisco, qui alioqui bona vacantia occuparet.

Item Bonorum possessiones aliae sunt Ordinariæ, aliae Extraordinariæ.

Ordinariæ, sunt quæ certo jure, atque ordine, certisque personis, tum testamento facto, tum ab intestato deferuntur; ut omnes supradictæ.

Extraordinariæ, sunt quæ extra certum illum ordinem quibusdam accommodantur.

Item Bonorum possessio alia est Edictalis, alia Decretalis.

Edictalis est: Quæ postulanti datnr ex ipso edicto, sine decreto, aut causæ cognitione; quæ proinde etiam de plano peti potest. Hujusmodi sunt natura sua omnes Ordinariæ.

Decretalis est: Quæ non ex solo edicto, sed interveniente decreto Magistratus datur. Seu: Quæ causa cognita, petenti adjudicatur, ac proinde sedente pro tribunali Magistratu, peti, et decerni debet. Hujus-

modi est natura sua Carboniana.

Quodnam tempus assignatum est pro petend. bonorum possessione?

Liberis, et Parentibus tam naturalibus quam adoptivis, anni spatium, cæteris autem agnatis, vel cognatis, spatium centum dierum præfinitum est. *Ulp. l. i. §. 12. D. de succ. s. edic. §. 4. Imp. Iust. h. t.*

Hic considerandi sunt dies utiles, non vero continui.

Quinam sunt Dies Utiles?

Illi quibus experiundi juris sui potestas est. *Ulp. l. i. D. de div. et temp. præs.*

Quinam sunt Dies Continui?

Qui sine interruptione, nullisque exceptis currunt.

Quinam sunt Dies Sessionum?

Illi in quibus Praetor pro tribunali sedens, postulationibus, et cognitionibus occupatur.

Dupliciter Praetor copiam sui facit; vel in tribunali, vel extra tribunal, quovis alio loco, ubi salva majestate imperii sui, salvare ore majorum jus dicendi constituit. *Paul. l. ii. D. de just. et jur.*

TITULUS XI.

DE ACQUISITIONE PER ADROGATIONEM.

Tertius modus acquirendi per universitatem, est Adrogatio.

In quo differt hæc tertia acquisitionis species, a duabus suppositis?

In eo quod per suprapositas, nimiram per susceptionem hæreditatis, et bonorum possessionem, defuncti; per hanc tertiam, nimirum per adrogationem, viventis bona universa acquirantur.

Quid, et quomodo acquiritur per Adrogationem?

Jure veteri cum quis se adrogandum dabant, ipse adrogatus, et res omnes corporales, et incorporales ad ipsum pertinentes, adrogatori pleno jure acquirebantur. *Ulp. l. 15. D. de adop. Papin. l. ii. §. 2. D. de bon. p. sec. tab.*

Jure novo ad similitudinem Patentum naturalium, tantummodo ususfructus rerum adrogati, Patri adrogatori conceditur. At si filius adrogatus in adoptiva familia decesserit, etiam dominium rerum ejus ad adrogationem pertransit, nisi supersint per-

sonæ, quæ Patrem in successione bonorum ejus antecedant. §. 2. *Imp. Inst. h. t.*

TITULUS XII.

DE EO, CUI LIBERTATIS CAUSA bona addicuntur.

Quartus modus acquirendi per universitatem, est libertatem conservandarum causa Bonorum addictio.

Quomodo sit hæc Bonorum addictio?

Si quis in testamento juss erit hæredi libertatem dare servis, et hæres aliqua de causa hæreditatem non adierit, tunc liberatum conservandarum causa audiuntur seryi, eisque bona addicuntur. *Ulp. l. 2. D. de fideic. libert.*

Hic acquirendi modus descendit ex constitutione, aut rescripto *D. Marc. Just. l. 15. C. de test. man.*

Quisnam fuit finis, et utilitas hujus rescripti?

Primus, et præcipuus finis, fuit favor libertatis, ne scilicet ii quibus libertas in testamento relicta fuerat, ob defectum hæredis, apt alterius hæreditatem adeuntis, liberi esse non posseut. §. 2. *Imp. Inst. h. t.*

Secundus finis hujus rescripti, fuit famæ defuncti consulere, ne scilicet remine hæredum creditoribus solvente bona a creditoribus occuparentur, aut publicè vendentur, quod pro ignominioso habetur. *Ibid.*

TITULUS XIII.

DE SUCCESSIONIBUS SUBLATIS, QUÆ siebant per bonorum venditiones, et ex Senatusconsulto Claudiano.

Suntne aliae acquisitiones per universitatem, præter supradictas?

Duo erant amplius, ante dictam in præcedenti titulo, bonorum acquisitiones per universitatem, alia scilicet, Bonorum debitoris emptio, quæ ita siebat: Si debitor in jus vocatus potestatem sui non faceret, neque defendetur, ter creditores adire Prætorem oportebat; primò, ut liceret bona possidere; secundo, ut liceret magistrum bonis constituere, qui in auctio ne divenderet; tertio, ut liceret legem dare bonorum venditioni, et cum empore cui addicerentur, de parte ejus quod cuique deberetur pacisci: tuncque bona ex

edicto possideri jubebantur, quæ quidem postquam aliquandiu celeberrimæ in locis proscripta pependissent, uni ex creditoribus, aut cuilibet alii emptori addicebantur, qui bonorum emptor dicebatur, et omnibus creditoribus in solidum satisfaciebat.

Altera bonorum acquisitio per universitatem, erat ex S. C. Claudio, quo factum ut bona omnia mulieris, (quin et ipsa mulier, quæ servili amore bacchata, servo alieno se junxisset) domino servi acquirentur, seu addicerentur.

Hærum prima ante Justinianum jam esse desiit, secunda a Justiniano sublata,

TITULUS XIV.

DE OBLIGATIONIBUS,

Quid est Obligatio?

Juris vinculum, quo necessitate adstringimur alicujus rei sciendæ secundum nos træ Civitatis jura. *Prin. Imp. Inst. h. t.*

Quotuplex est obligatio?

Triplex. Merè naturalis, merè civilis, et mixta.

Quid est Obligatio merè naturalis?

Naturæ, et æquitatis vinculum, quo ita adstringimur ad aliquid dandum, vel faciendum, ut nulla eo nomine sit actio jure civili.

Quid est Obligatio merè civilis?

Vinculum solius juris civilis, quo quis ita tenetur, ut summo jure in eum sit actio, sed quæ jure prætorio infirmetur, opposita perpetua exceptione.

Quid est Obligatio mixta?

Vinculum æquitatis pariter, et juris civilis, quo quis ita adstringitur, ut actio efficax in eum detur.

Item Obligationes aliæ sunt Civiles, aliæ Prætoriæ.

Civiles sunt: Quæ aut legibus constitutæ, aut certo jure civili comprobatae sunt.

Prætoriæ, sunt illæ quas Prætor ex sua jurisdictione constituit.

Item obligationes aliæ sunt ex contractu, aliæ ex quasi contractu, aliæ ex maleficio, aliæ ex quasi maleficio.

Quid est Conventio, seu Partio, aut Pactum in genere?

Duorum, vel plurium in idem placitum, et consensu. *Ulp. l. 1. §. 2. D. de pactis.*

Quotuplex est Conventio?

Duplex. Nuda, et non nuda, seu vestita.

Quænam est Conventionis nuda?

Quæ in nudis placiti, et conventionis fibibus stat, nec certum nomen habens, nec ullam obligandi causam præter conventionem. *Ulp. l. 7. §. 4. D. de pactis.*

Quænam est Conventionis non nuda?

Quæ puri placiti fines egreditur; quod ex dubiis notis cognoscitur, scilicet, si proprium nomen scripta sit, vel si præter conventionem alia obligandi causa subsit, id est si negotium civile gestum sit. *Ulp. l. 7. §. 2. D. de pactis, et l. 15. D. de verb. sign.*

Hæc conventionis species uno verbo dicuntur contractus.

Quomodo definitur Contractus?

Conventio habens nomen speciale, et civilem obligandi causam.

Quinam sunt Contractus nominati?

Qui speciale nomen habent, ut emptio, venditio, &c.

Quinam sunt Contractus innominati?

Qui nomine proprio carant, ut isti: do ut des, do ut facias, facio ut des, facio ut facias.

Quatuor modis oritur Obligatio ex contractu, scilicet: re, verbis, litteris, et consensu. *Paul. l. 2. D. de pactis.*

TITULUS XV.

QUIBUS MODIS RE CONTRAHITUR
Obligatio.

Quomodo re contrahitur Obligatio?

Cum datum aliquod, aut factum ad consensum accedens, obligationem inducit.

Quænam Obligationis hic pertinent?

Omnes quæ tam ex contractibus nominatis, scilicet mutuo, commodato, deposito, pignore, quam quæ ex innominatis oriuntur; ex quibus omnibus obligatio minime nascitur, nisi darum aliquod, aut factum intervenerit.

Quid est Mutuum?

Contractus, quo res quæ pondere, numero, mensurave constant, alicui ita dantur, utejus fiant, ea lege, ut is quandoque responcenti creditor i tantum ex eodem genere reddat. *Gaj. l. 1. §. 2. D. de obl. et act.*

A quo dicitur Mutuum?

Ex eo quod de meo tuum fiat. *Paul. l. 2. §. 2. D. de reb. cred.*

Nomine earum rerum quæ pondere, numero, et mensura constant, veniunt hic tantum res illæ quæ æstimantur ex ponde-

re, numero, et mensura, sicutque sunt in hominum commercio.

Liberabitur Mutuatarius interitu rei quam in mutuum accepit?

Minime; quia in mutuo Mutuator transfert rei dominium ad Mutuatarium, et regulariter res perit suo domino. Præterea quia mutui debitor non tenetur eandem rem in specie, sed in genere restituere; genus autem numquam perit. *Guj. l. 1. §. 2. et 4. D. de obl. et act.*

Si nummis in mutuum datis, eorum aestimatio creverit, aut decreverit, dubitatur an in eorum solutione spectandus sit valor quem habebant tempore contractus, an quem habent tempore solutionis; et ut neutrī contrahentium injuria fiat; definiendum videtur, si bonitas monetæ intrinseca mutata, tempus contractus; si extrinseca, tempus solutionis spectandum esse.

Quid est Bonitas intrinseca monetæ?

Bonitas materiae ex qua moneta cuditur; hæcque potest fieri deterior, si cum nummi essent ex auro puro, postea alii feriantur ex auro minus puro; vel melior, si e contra.

Quid est Bonitas extrinseca monetæ?

Valor impositius; huncque ad arbitrium Principis crescere, et decrescere, experien-

tia multoties compertum est.

Ex mutuo oritur quedam actio quæ appellatur conditio certi. *Prin. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Conditio?

Actio personalis, per quam petimus ut adversarius ad al'quid nobis dandum condemnetur. Dicitur certi quia per eam, aliquid certum petitur.

Quid est indebitum?

Quasi contractus ortus ex eo quod quis per errorem aliquid solverit, quod non debet.

Per quem errorem debet aliquid esse solutum, ad hoc ut detur petilio indebiti?

Per errorem facti: nam per errorem juris solutum, non repetitur, cum error, sive ignorantia juris, pro scientia habeatur. Si quis igitur sciens, indebitum solvat, repetere non poterit, cum illud donasse censeatur.

Quid est Error, seu Ignorantia juris?

Ignorantia ejus quod habetur in jure; v.g. Si quis ignoret pupillum obligari non posse sine Tutoris auctoritate.

Quid est Error, seu Ignorantia facti?

Ignorantia ejus quod non est in jure; v.g. Si quis ignoret testamentum factum, seque-

ex eo hæredem institutum fuisse.

Quid est Commodatum?

Contractus, quo res gratis traditur certi usus gratia, eo fine, ut eadem species restituatur. §. 2. *Imp. Inst. h. t.*

Quid est Præcarium?

Id quod precibus utendum conceditur petenti, tamdiu, quamdiu patitur qui concessit. *Ulp. l. 1. D. de preario.*

In quo differt Commodatum a Preario?

In eo quod rem commodatam revocare non licet, nisi finito tempore utendi praescripto; præcarium vero statim cum videatur repeti potest. *Paul. l. 17. §. 3. D. commod.* *Ulp. l. 2. §. 2 et Cels. l. 12. D. de preario.*

In quo differt Commodatum a Mutuo?

In eo quod in mutuo transfertur dominium, in commodato vero tantum usus rei conceditur. Deinde, quod in mutuo debet res in eodem genere restitui, in commodato vero in eadem specie. §. 2. *Imp. Inst. h. t.*

In contractibus præstatur dolus?

Utique. In omnibus contractibus præstatur dolus, casus fortuitus in nulo. *Ulp. l. 5. §. 2. D. comm. vel cont. et l. 23. D. de div. reg. jur.*

Quid est Dolus?

Occulta machinatio consulto ad nocendum alteri adhibita. Seu ut Serv. l. I. §. 2. *D. de dolo malo:* Machinatio quælam alterius decipiens i causa, cum aliud simulatur, et aliud agitur.

Quotuplex est Dolus?

Duplex. Alius est bonus, alias malus.

Quisnam est Dolus bonus?

Qui licitus est. v. g. hostibus insidias struere.

Quisnam est Dolus malus?

Qui illicitus est. v. g. furari, alium occidere, &c.

Quid est Casus fortuitus?

Quod humano captiuo prævideti non potest, aut cui prævisio non potest resisti. Tales sunt aquarum innundationes, incursus hostium, incendia, mortes animalium, &c. *Ulp. l. 15. §. 2. D. locat. cond. §. 2. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Culpa?

Omne factum inconsultum, quo nocetur alteri injuria. *Vinn. ad §. 2. Imp. Inst. h. t. n. 7.*

Quotuplex est Culpa?

Triplex. Lata, levis, et levissima.

Quid est Culpa lata?

Omissio ejus diligentiae quam omnes ho-

mines suis rebus adhibere solent. Aut: Id factum in re aliena, quod nemo admittet, ret in re propria. *Id. ibid. num. 8.*

Hæc culpa etiam magna, crassâ, supina negligentia appellatur.

Quid est Culpa levissima?

Omissio ejus diligentiae, quam hominum natura desiderat. Seu: Id admissum in re aliena, quod diligens Paterfamilias non committeret in re sua. *Id. ibid. num. 9.*

Quid est Culpa levissima?

Omissio ejus diligentiae, quam vigilans simus quisque, atque attentissimus Paterfamilias suis rebus adhibet. Sive: Id commissum in re aliena, quod diligentissimus Paterfamilias omittet. *Id. ibid. num. 10.*

Quotuplex actio oritur ex Commodo?

Duplex. Directa, quæ domino datur adversus commodatarium, ad hoc ut rem sibi commodatam restituat; et Contraria, quæ competit commodatario contra dominum, ad hoc ut sibi restituat impensas quas fecit in re commodata.

Quid est Depositum?

Contractus, quo res alicui gratis custodienda datur, sub lege ejusdem in eadem specie restituendæ. *Ulp. l. 1. D. depos. vel cont.*

Quotuplex est Depositum?
Duplex. Vulgare, et Miserabile, seu Necessarium.

Quodnam est Depositum Vulgare?

Quod fit ultrò, et nulla cogente præcipiti necessitate.

Quodnam est Depositum Miserabile?

Quod fit urgente necessitate, ex causa tumultus, incendi, ruinæ, naufragii, &c.

Potest qui depositum repetere, et depositarius restituere rem depositam

quocumque tempore?

Certè potest qui depositum, quovis tempore rem depositam repetere; eique repetenti ante constitutum tempus reddenda est. *Ulp. l. 1. §. 46. D. depos. vel cont.*

Attamen depositarius ante statutum tempus, nisi justissima causa interveniat, rem depositam restituere non potest. *Ulp. l. 5. §. 2. De eod.*

Quid est Pignus?

Contractus, quo res traditur creditori in securitatem crediti, eo persoluto in spece restituenda.

Ex pignore (idem dicit de deposito) duplex oritur actio, alia Directa, quæ domino datur adversus creditorem, ad hoc ut rem pro pignore datam, soluto debito res-

tituat: alia Contraria, quæ competit creditori adversus dominum, ad hoc ut sibi restituat sumptus quos fecit in pignore.

Famosa pacta quæ solent apponi pignori, sunt pactum Anticresios, et pactum Legis commissoriae.

Quid est Anticresis?

Pactum, ut creditor lucretur fructus ex pignore provenientes, donec debitum sit solutum.

Quid est Lex Commissoria?

Pactum, ut si intrà certum tempus debitum non fuerit solutum, creditor acquirat pignus loco debiti.

TITULUS XVI.

DE VERBORUM OBLIGATIONIBUS.

Quid est Verborum obligatio?

Obligatio contracta per stipulationem.

Quid est Stipulatio?

Verborum conceptio, quibus is qui interrogatur, daturum, facturumve se quod interrogatus est respondet. *Pompon. l. 5. §. 1. D. de verb. obl.*

Quænam est forma stipulationum?

Olim erat interrogatio, et responsio facta per verba solemnia: Spondes? Spondeo. Promittis? Promitto. Facies? Faciam. &c. Nunc non solemnibus, sed quibuscumque verbis in formam interrogationis, et responsionis conceperis, stipulatio fit, et stipulatores obligantur. *Ulp. l. 1. D. de verb. obl. §. 1. Imp. Inst. h. t.*

Quotupliciter fit Stipulatio?

Triplicerunt pure, in diem, et sub conditione.

Quænam est Stipulatio pura?

Quæ fit sine additione diei, vel conditionis; v. g. haec: Centum aureos dare spondes? Spondeo. Et confessim centum aurei peti possunt. *Ulp. l. 213. D. de verb. sign. §. 2. Imp. Inst. h. t.*

Quænam est Stipulatio in diem?

Quæ fit cum additione aliquius diei, quo die solutio fieri debet; v. g. Decem aureos dare promittis Calendis Martiis? Promitto. Hi decem aurei peti non possunt quousque dies venerit, licet statim debeantur. *Id. ibid.*

Quænam est stipulatio sub conditione?

Quæ fit cum additione conditionis; v. g. Fundum tusculanum dabis si Titius nupserit cum Clori? Dabo. Pendenti conditione,

nil debetur, neque peti potest. *Ulp. ibid.*
§. 4. *Imp. Inst. h. t.*

Stipulatio sub conditione impossibili in faciendum concepta minimè valet. *Ulp. l. 7. D. de verb. obl.*

At Stipulatio facta sub conditione ad præsens, vel præteritum tempus relata, valet; et statim debetur quod stipulatur, si conditio adjecta vera sit, minimè vero si sit falsa. *Modest. l. 100. de verb. obl.*

TITULUS XVII.

DE DUOBUS REIS STIPULANTI, et promittendi.

Reus stipulandi est: Qui stipulatur. Reus promittendi est: Qui promitti. *Modest. l. 1. D. de duob. reis cons.*

Quinam sunt duo Rei stipulandi?

Qui eandem rem ab eodem in solidum stipulati sunt, ea mente, ut quamvis solidum singulis, una tamen omnibus debeatur. *Ulp. l. 3. §. 1. D. eod.*

Quomodo fiunt duo Rei stipulandi?

Si duobus separatim stipulantibus, promissor respondeat: Utrique vestrum dare spondeo. *Pompon. l. 4. D. eod.*

Quinam sunt duo Rei promittendi?

Duo, quorum singuli eandem rem eidem stipulanti promiserunt, ea mente, ut quamvis solidum singuli, unum tamen omnes debeant. *Ulp. l. 3. §. 1. D. eod.*

Quomodo fiunt duo Rei promittendi?

Si uni tantum stipulanti respondeant singuli separatim: Spondeo. *Pompon. l. 4. D. eod.*

Ex duobus Reis promittendi alius pure, alius in diem, vel sub conditione obligari potest. *Flor. l. 7. D. eod.*

Et alio ex eis debitum solvente liberaatur alter. *Javol. l. 2. D. eod.*

TITULUS XVIII.

DE STIPULATIONE SERVORUM.

Potest Servus stipulari?

Potest quidem, cæterum non ex persona propria, sed ex persona domini; et quidquid sive domino, sive sibi, sive conservo, sive impersonaliter servus stipuletur, suo domino acquirit. *Prin. tit. et §. l. Imp. Inst. h. t.*

Si servus communis stipuletur, cui acquirit?

Unicuique dominorum, proportione do-

minii, nisi jussu unius eorum, aut nomina-
tim alicui eorum stipulatus sit; sic enim so-
li ei cuius jussu, aut cui stipulatus est ac-
quirit. *Ulp. l. 5. et 7. D. stip. serv. §. 3.*
Imp. Inst. h. t.

TITULUS XIX.

DE DIVISIONE STIPULATIONUM.

Quomodo dividuntur Stipulationes?

In judiciales, prætorias, communes, et
conventionales. *Pomp. l. 5. D. de verb. olb.*

Quænam sunt Stipulationes judiciales?

Quæ a mero Judicis officio proficien-
tut, ut cautio de dolo. *Pomp. ibid. §. 1.*
Imp. Inst. h. t.

Quænam sunt Stipulationes prætoriae?

Quæ a mero Prætoris officio proficien-
tut, veluti damni infœcti. *Pomp. ibid. §. 2.*
Imp. Inst. h. t.

*Quænam sunt Stipulationes conven-
tionales?*

Quia ex conventione reorum, seu con-
trahentium concipiuntur. Harum tot sunt
genera, quot rerum contrahendarum. *Pomp.*
ibid. §. 3. Imp. Inst. h. t.

Quænam sunt Stipulations communes?

Quæ rebus ita exigentibus, interdum auc-
toritate Prætoris interponuntur, interdum
jubente Judice: ut cautio rem Pupilli sal-
vam fore. *Pomp. ibid. §. 4. Imp. Inst. h. t.*

TITULUS XX.

DE INUTILIBUS STIPULATIONIBUS.

Quot modis fiunt inutiles Stipulationes?

Quatuor. Ratione rerum quæ in stipula-
tionem deducuntur; ratione personarum
stipulantium; ratione verborum, seu for-
mæ adhibitæ in contrahenda stipulatione;
et ratione causæ ob quam fit stipulatio.

*Quomodo fiunt inutiles Stipulationes
ratione rerum?*

Si stipulentur res quæ in hominum com-
mercio non sunt, nec esse possunt; ut res
sacræ, religiosæ servus mortuus, hypo-
centaurus, &c. *§. 1. et 2. Imp. Inst. h. t.*

*Quomodo fiunt inutiles Stipulationes
ratione personarum?*

Si v. g. filius familias promittat aliquid
Patri, vel servus domino, et vice versa;
quia dominus, et servus, Pater, et filius, in
iis quæ juris sunt, eadem persona censem-

tur, §. 4. Imp. Inst. h. t.

Quomodo fiunt inutiles Stipulationes ratione verborum, et forme adhibitae?

Si quis ita stipuletur: Post mortem tuam, (vel mean) dare spondes? Spondeo. Pridie quam moriar, (vel moriaris) dare promittis? Promitto. Hodie tamen sive post mortem, sive pridie quam moriatur stipulatio concepta sit, ex Justitiarii constitutione valet. *I. II. C. de contr. et com. stip.* §. 12. *Imp. Inst. h. t.*

Quomodo fiunt inutiles Stipulationes ratione causæ?

Si causa turpis stipulationi adjecta fuerit, v. g. Si quis promittat aliquid homicidii, sacrilegii, aut furti cuiusdam faciendi gratia, quia conventiones quæ præbent occasionem delinquendi minime valent. *Ulp. I. 26. et Papin. I. 123. D. de verb. obl.*

Possunt stipulari res quæ non sunt, et erunt?

Utique possunt. Hujusmodi sunt fructus ex fundo nascituri, partus ancillæ futurus.

Mutus, quia loqui non potest; Surdus, quia verba audire, eisque respondere non valet; Furiosus, quia non intelligit quod agit, stipulari non possunt. *Ulp. I. 1. D. de*

verb. obl. Gaj. I. 1. §. 12. D. de obl. et act.

Potest Impubes stipulari?

Si sit pubertati proximus, potest quidem, et sine Tutoris auctoritate stipulari; minime vero si sit infans, infantiae proximus. Ratio est, quia pubertati proximi jam intelligunt quod agunt, et doli capaces consentur, minime vero infantes, et infantiae proximi. Igitur si hi stipulentur alios obligant, et ipsis minime obligantur. §. 9. *Imp. Inst. h. t.*

Impuberum ætas in tres gradus distinguitur, alii enim sunt infantes, alii infantiae proximi, alii pubertati proximi.

Infans est, qui minor est septem annis, ita dictus quasi impos fandi. *Theod. et Val. I. 18. C. de jur. delib.*

Infantiae proximus, seu infante major est, qui excessit ætatem septem annorum, si sit mas, usque ad annum decimum, et dimidium; si sit foemina, usque ad nonum et dimidium.

Pubertati proximus est, qui excessit annum decimum et dimidium si sit mas, usque ad annum decimum quartum; et nonum et dimidium si sit foemina, usque ad duodecimum.

Quænam est Stipulatio Præpostera?

Ea in quæ quæ debent esse priora, posteriore loco, et quæ debent esse posteriora, priori loco collocantur; v. g. hæc: Si navis cras ex Assia venerit, decem hodie dare spondes? Spondeo?

Hujusmodi stipulatio priscis temporibus inutilis erat, sed Justiniani constitutione factum, ut in omnibus valeat hujusmodi conceptio stipulationis, eo tamen sensu, ut actio rei debitæ post conditionis, vel diei eventum differatur. *I. 25. C. de test. et quem.*

TITULUS XXI.

DE FIDEJUSSORIBUS.

Quis est Fidejussor?

Qui pro alio per stipulationem se obligat, citrè ullam novationem.

Quis est Expromissor?

Qui pro alio ita se obligat, ut eum liberet, et totam obligationem in se refundat.

Quibus obligationibus Fidejussor accedere potest?

Omnibus obligationibus, sive re, sive verbis, sive litteris, sive consensu contrac-

tis. Ulp. l. 1. D. de fidej. et mand. §. 1. Imp. Inst. h. t.

Fidejussor obligat se ipsum tantummodo?

Minime. Talis est obligatio qua tenetur Fidejussor, ut non ipse tantum obligetur, sed etiam hæredem suum obligatum relinquit. *Ulp. l. 4. §. 1. D. eod.*

Possunt plures esse Fidejussores ejusdem rei?

Utique, et singuli eorum in solidum tenentur, sive id nominativum convenerit, sive non convenerit. *Sever. et Ant. l. 3. C. eod.*

In quam summam obligatur Fidejussor?

In eandem quam debet is pro quo fidejus sit, seu in minorem; in majorem vero obligari minime potest. *Ulp. l. 8. §. 7. D. eod.*

Quænam præcipua beneficia competit Fidejussoribus?

Beneficium ordinis, sive excusionis, beneficium divisionis, sive Epistolæ D. Adriani, et beneficium cedendarum actionum.

Quid est Beneficium ordinis, sive excusionis?

Est beneficium, quo creditor cogitur primò agere contrà debitorem principia

132

lem, antequam possit procedere contra fidejussorem.

*Quid est Beneficium divisionis, sive
Epistolæ D. Adriani?*

Est beneficium, quo creditor cogitur actionem dividere, et debitum petere per partes a singulis confidejussoribus.

*Quid est Beneficium cedendarum
actionum?*

Est beneficium, quo creditor cogitur actiones suas cedere fidejussori, qui paratus sit totum debitum solus solvere.

TITULUS XXII,

DE LITTERARUM OBLIGATIONIBUS,

Quid est Litterarum Obligatio?

Cum quis scripto alteri mutuo consensu tradito, confessus est, se ab eo certam summam; v. g. mutuam accepisse, quam non accepit.

Tria sunt remedia quibus retractare potest confessionem, qui hujusmodi scriptum tradidit, videlicet: Conditio cautionis, siue chirographi; Querela, sive denunciatio,

133

aut protestatio de non facta numeratione; et Exceptio non numerata pecuniae. Alex. l. 7. et 8. Anton. l. 3. C. de non num. pec.

Intra quod tempus debet proponi exceptio non numerata pecuniae?

Olim ante quinquecentum a temporé dati scripti, vel chirographi proponi debebat. Nunc ex Justiniani constitutione intra biennium proponenda est. l. 14. C. eod.

Quid est Chirographum?
Schedula continens obligationem.

TITULUS XXIII.

DE OBLIGATIONIBUS EX CONSENSU.

Quænam sunt Obligationes ex consensu?

Illæ in quibus solo consensu contrahentur, citra omnem rei interventum, scripturam, aut verborum solemnitatem, nascitur obligatio.

Quot sunt harum obligationum species?

Quatuor. Emptio et Venditi, Locatio et Conductio, Societas, et Mandatum.

Quænam singularia observantur in his Obligationibus?

Quod semper ultrò , citròque obligatio-
nem pariunt , et sunt omnes bona fidei,
ita ut in illis multa prætentur ex bono, et
æquo , etiam si promissa non sint.

TITULUS XXIV.

DE EMPTIONE ET VENDITIONE.

Quid est Emptio et Venditio?

Contractus , quo id agitur ut pro certa
pecunia unius danda, alter rem accipiat.

Hic contractus appellatur Emptio et Ven-
ditio , quia duabus partibus constat, scili-
cet, emptione, et venditione, quæ juncta
unum contractum constituant.

Quis est Emptor?

Qui dat certum pretium pro certa re.

Quis est Venditor?

Qui certam rem pro certo pretio tradit.
Res quæ traditur, in hoc contractu dici-
tur merx; pecunia quæ pro tali re traditur,
pretium. *Paul. I. §. 4. I. D. de contr. emp.*

*Possunt Emptor , vel Venditor ab emp-
tione, et venditione recedere?*

A perfecta, minimè possunt; possunt ta-
men ab imperfecta, et quidem impunes,

nisi datae fuerint arrhæ , nam si arrhæ datae
fuerint, et venditor velit recedere, duplum,
seu arrhas duplicatas restituere tenetur; si
vero emptor velit recedere, tunc arrhas
amittet.

Quid sunt Arrhæ?

Quidquid traditur venditori ab empto-
re, confirmandæ venditionis gratia, sive sit
annulus, sive pars preti, aut quid simile.

Quando Emptio perfecta intelligitur?

Ut primùm de re, et pretio conventum
est, licet nec res tradita, nec pretium nu-
meratum, nec arrhæ datae sint. *Ulp. I. 2. §.
I. D. de contr. emp.*

Emptio , et venditio , nisi merx, et pre-
tium interveniant , intelligi non possunt,
nam unam rem pro alia; v. g. domum pro-
fundò tradere, permutatio est, non ven-
ditio. *Paul. I. I. §. I. D. eod.*

Quænam est Actio empti?

Ea quæ competit emptori adversus debi-
torem, ad hoc ut sibi rem venditam trade-
re teneatur, et præstet, quidquid sibi ex
bona fide eum præstare oportet.

Quænam est Actio venditi?

Ea quæ competit venditori adversus
emptorem, ad hoc ut pretium rei emptæ
dare teneatur, et quidquid insuper ex bo-

136
na fidē eum præstare oportet.

TITULUS XXV.

DE LOCATIONE ET CONDUC- TIONE.

Quid est Locatio et Conductio?

Contractus quo id agitur, ut pro usū alicujus rei, aut opera personæ, certa mērces præstetur.

Quis est Locator?

Qui dat aliquid utendū, vel facien-
dum alteri sub certa mercede.

Quis est Conductor?

Qui rem utendam accipit, et mēcedem
præstat.

**In quo differunt, et conveniunt Lō-
catio et Conductio, cum Emp-
tione et Venditione?**

Differunt in eo, quod in emp̄tione et ven-
ditione rei dominium transferuntur, ita ut
fota res cum omni jure ad Emptorem tran-
seat, in locatione verò et conductione tan-
tum usus rei Conductorū concedatur.

Conveniunt in eo quod locatio et con-
ductio contrahatur solo consensu, ita etiam
emptio et venditio: et sicuti in locatione et

137
conductione requiritur certa mērces, ita in
emptione et venditione certum pretium.

Quid est Emphiteusis?

Contractus juris civilis nominatus, quo
aleni prædium aliquod possidendum, et
fruendum traditur, sub ea lege, ut pensio
annua inde præstetur, in recognitionem
domini directi.

Conductio non expirat morte Conduc-
toris, sed hæres ejus in conductione suc-
cedit. *Gord. I. 10. C. de locat. et cond.*

TITULUS XXVI.

DE SOCIETATE.

Quid est Societas?

Contractus quo inter aliquos res, aut
operae communicantur, lucri in commune
faciendi gratia.

Quotuplex est Societas?

Quadruplex. Alia rerum, et bonorum
omnium; alia universorum quæ ex quæstū
veniunt; alia partis bonorum tantum; alia
denique unius rei; v. g. certa alicujus ne-
gotiationis, vel artificii, aut fundi in com-
mune empti.

*En tres regulas pro partium acquisitione
in contractu Societatis.*

1. Si nihil inter socios de paribus lucri, et damni nominatim convenerit, partes et in damno, et in lucro inter eos equeales erunt. *Ulp. l. 164. §. 1. D. de verb. sign. §. 1. Imp. Inst. h. t.*

2. Si partes expressæ fuerint, hæ servandæ sunt. *§. 1. et 2. Imp. Inst. h. t.*

3. Si in solo lucro pars expressa fuerit, eadem pars servari debet in damno, et e converso; quia secundum naturam est, commoda cuiuscunq[ue] rei eum sequi, quem sequuntur incommoda. *Paul. l. 10. D. de div. reg. jur. §. 3. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Lucrum?

Utilitas quæsuperest, omni damno deducto.

Quid est Damnum?

Detrimentum quod accidit, omni lucro deducto.

Quibus modis finitur Societas?

Renunciatione, morte cuiusdam ex Sociis, fine negotii, bonorum publicatio-ne, et eorum cessione. *§. 4. 5. 6. et 7. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Publicatio bonorum?

Bonorum alicujus in publicum, sive Fis-cum translatio.

Quid est Ces:io bonorum?

Bonorum suorum a debitore sponte fac-ta dimissio, et creditoribus concessio.

TITULUS XVII.

DE MANDATO.

Quid est Mandatum?

Contractus quo aliquid honestum gra-tuito gerendum committitur, atque susci-pitur.

Qualiter contrahitur Mandatum?

Vel expresse, id est verbis expressis, ut volo, rogo, mando; vel tacite, scilicet per patientiam, cum quis non prohibet, sed ta-cet; nam qui tacet consentire videtur.

Quod modis contrahitur Mandatum?

Quinque. Primo, gratia mandatis tan-tum; veluti si tibi mandem ut aliquid mei gratia facias. Secundo, gratia utriusque, et mandantis, et mandatarii; ut si mandem tibi aliquid quod utriusque nostrum respi-ciatur utilitatem. Tertio, gratia aliena tan-tum; si tibi mandem ut Titii negotia geras. Quarto, gratia aliena, et mandantis; si tibi mandem ut mihi, et Titio domun-emas. Quinto, gratia mandatarii, et aliena;

si mandem tibi ut Titio pecuniam sub usu.
ris credas.

*Estne obligatorium Mandatum rei turpi,
seu contra bonos mores?*

Minimè. Et ob hoc posui in definitione
Mandati aliquid honestum, quia Mandatum
reiinhonestæ, mandatum non est, nec is qui
tale mandatum suscipit; v. g. ædis sacra
spoliandæ, vulnerandi hominis, &c. potest
aliquid mandati judicio consequi, ob turpi-
tudinem mandati. *Paul. I. 22. §. 6. D. mand.*
vel cont. §. 7. Imp. Inst. h. t.

Tribus modis dissolvitur Mandatum, Re-
vocatione, morte, et renunciatione. *§. 9.*
10. et 11. Imp. Inst. h. t.

TITULUS XXVIII.

DE OBLIGATIONIBUS QUÆ QUASI ex contractu nascuantur.

Quid est Quasi contractus?

Negotium quod inter aliquos facitè ge-
ritur, et sine expresso partium consensu
obligationem parit, ex causa contractuum
simillima.

Quinque sunt species Quasi contractus,

scilicet: Negotiorum gestio, Tutelæ, vel
curæ administratio, Rei communio, Hæ-
reditatis additio, Indebiti solutio.

Quid est Negotiorum gestio?

Quasi contractus ortus ex eo quod quis
absentis alicujus negotiorum, ultiro, et
sine mandato administrationem suscipiat.
Gaj. I. 5. D. de obl. et act.

Quis est Negotiorum gestor?

Qui negotia absentis sponte gerit.

*Quænam actiones ex Negotiorum ges-
tione nascuntur?*

Directa, quæ competit domino adversus
negotiorum gestorem, ad hoc ut suæ ges-
tionis rationem reddat, et damnum si quod
emerserit, restituat; et Contraria quæ com-
petit negotiorum gestori, contra dominum,
ad hoc ut ei sumptus quos fecit in illa ad-
ministratione persolyat.

Quid est Tutelæ, vel curæ administratio?

Quasi contractus, ortus ex eo quod Tu-
tor, vel Curator res pupilli, cum quo nul-
lum negotium contraxerunt administrent.

Quid est Rei communio?

Quasi contractus, ortus ex eo quod res
aliqua inter aliquos communis facta sit, ex-
tra societatis causam.

Quid est Hæreditatis aditio?

Quasi contractus, ortus ex eo quod haeres
haereditatem adierit; qua additione censem
tur se legatariis, cum quibus nil contraxit,
obligasse ad omnia eis legata praestanda.
Ulp. l. 3. §. 3. D. de quib. ex cau in pos. eat.

Quid est Indebiti solutio?

Quasi contractus, ortus ex eo quod quis
per errorem facti indebitum solverit; his
enim presumitur eo animo esse cum solvit,
ut id quod solvit velit repetere, si sciat in-
debitum esse. *G. j. l. 5. §. 3. D. de obl. et acq.*

TITULUS XXIX.

PER QUAS PERSONAS OBLIGATIO
acquiritur,

*Per quas Personas nobis acquiritur
obligatio?*

Per easdem, per quas diximus a nobis ac-
quiriri dominium, supra, lib. 2. tit. y.

TITULUS XXX.

QUIBUS MODIS TOLLITUR OBLI-
gatio?

Quinque modis tollitur Obligatio, sci-
licet solutione, acceptilatione, noya-

tione, mutuo consensu et compensatione.

Quid est Solutio?

Hic est: Naturalis, sive realis præstatio
eius quod debetur.

Quid est Acceptilatio?

Verborum conceptio. quibus creditor,
cui verbis quid promissum est, rogatus a
debatore, an id quod ita debetur accep-
tum ferat, respondet sese acceptum fer-
re, liberandi ejus causa.

Quid est Aquiliana Stipulatio?

Illa per quam contingit, ut omnium re-
rum obligatio in stipulatum ducatur, et
postea per acceptilationem tollatur. §. 2.
Imp. Inst. h. t.

Quid est Novatio?

Prioris debiti in aliam obligationem
translatio. *Ulp. l. 1. D. de novat. et deleg.*

Tria in Novatione necessaria sunt, obli-
gatio vetus, obligatio nova, et stipulatio
per quam illa in hanc transfertur.

Quid est Compensatio?

Debiti, et crediti, quoad concurrentem
quantitatem contributio. Fitque; v. g. si ego
tibi debeam decem, et tu mihi viginti; tunc
enim si ego a te petam viginti quos mihi
debes, tu deducis decem quos tibi debebam.

Adverte solum compensari posse quan-

144

titatem cum quantitate ejusdem generis;
veluti pecunia cum pecunia, triticum
cum tritico, &c.

Quid est Mutuus consensus?
Liberatio duorum qui contraxerunt, per
utriusque contrariam conventionem.

*Quænam Obligationes mutuo, et solo
consensu tolluntur?*
Quæ mutuo, et solo consensu contra-
hundur; v. g. obligatio exempto, vendito,
locato, conducto, &c.

FINIS LIBRI TERTII.

145

INSTITUTIONUM

SEU

ELEMENTORUM

D. JUSTINI ANI

SACRATISSIMI PRINCIPIS

LIBER QUARTUS.

TITULUS PRIMUS.

DE OBLIGATIONIBUS QUÆ EX delicto nascentur,

Quid est delictum?

Omne factum illicitum quod lege huma-
na penam meretur,

Delictum aliud est Publicum, quod ad
laes ionem Reipublicæ directo tendit, et
publicè in exemplum vindicatur; aliud
Privatum, quo privati alicuius utilitas
læditur.

Publicum delictum, propriè crimen;
Privatum, maleficium appellatur.

Quod sunt Privatorum delictorum species?

Quatuor. Furtum, rapina, damnum injuria datum, et injuria. *Prin. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Furtum?

Contrectatio fraudulosa, lucri faciendi gratia, vel ipsius rei, vel etiam usus eius, possessionisve: quod lege naturali prohibatum est admittere. *Paul. l. 1 §. 3. D. de furtis,*

Quis est fur?

Qui dolo malo rem alienam contrectat. *Paul. lib. 2. recep. sent. tit. 31.*

Quid est Contrectare?

Rem manu tractare, et loco movere. *Paul. l. 3. §. 18. D. de acq. vel omit. pos.*

Furtum sine contrectatione fieri non potest. *Id. ibid.*

Quibduplex est Furtum?

Duplex. Manifestum, et non manifestum. *Gaj. l. 2. D. de furtis.*

Quodnam est Furtum manifestum?

Illiud, cuius Reus, vel in ipso furto, vel in loco furti deprehenditur, vel rem furtivam tenens, antequam eo pervenerit, que deferre, vel deponere destinaverat. *Ulp. l. 3. in prin. et §. 2. Paul. 4. D. de furt. et lib. 2. recept. sent. tit. 31. §. 2. §. 3. Imp. Inst. h. t.*

Quodnam est Furtum non manifestum?

Il'ud, cuius Reus, nec in ipso furto, nec in loco furti. nec cum re furtiva deprehenditur, priusquam eo pervenerit, quo deferre vel deponere destinaverat. *Gaj. l. 8. D. de furtis, §. 3. Imp. Inst. h. t.*

Quatuor antiquitus ex furto actiones oriebantur, videlicet furti concepti, obligati, prohibiti, et non exhibiti; sed Justiniani temporibus in desuetudinem abierunt. Quid eae essent, vide. *§. 4. Imp. Inst. h. t.*

Tenetur quis de furto, qui furtum non fecerit?

Utique tenetur furti actione ille cuius ope, et consilio furtum factum fuerit. *Paul. lib. 2. recep. sent. tit. 31. §. 10.*

Quis dicitur dare opem?

Qui ministerium, atque adjutorium ad surripiendas res præbet. *Ulp. l. 50. §. 3. D. de furtis.*

Quis dicitur dare consilium?

Qui persuadet, et impellit, atque instruit consilio ad furtum faciendum. *Id. ibid.*

Quænam est poena furti?

Si manifestum sit, quadrupli, tam ex servi quam ex liberi persona; si non manifestum sit, dupli poena assignata est. *§. 5. Imp. Inst. h. t.*

Sed variè pro variis Reipublicæ temporis

bus, Imperatorum nutibus, et furti circumstantiis, furtum puniri solitum refert
Vincius ad §. 5. Imp. Inst. h. t.

Si filius familias, aut servus aliquid a Pater, vel domino in cuius potestate sunt surripuerint, furtum quidem committunt, sed furti actione minime tenentur, tum quia Pater, et dominus, in filium, et servum privatæ animadversionis jus habent; tum etiam quia non magis cum his quos in potestate habemus, quam nobiscum ipsi agere possumus. *Paul. l. 16. et Ulp. l. 17. D. de furt.*

TITULUS II.

DE VI BONORUM RAPTORUM.

Quid est Rapina?

Violenta, et fraudu'enta rei mobilis ablatio,

Quotuplex est Vis?

Quadruplex. Turbativa vel inquietativa, compulsiva, expulsiva, et ablativa.

Quid est Vis turbativa?

Cum possessor in possessione manens, impeditur re sua libere uti, siue id fiat manu, et corpore, siue opere facto.

Quid est Vis compulsiva?

Cum quis minis, justoque metu illato, alium compelit ad aliquid gerendum, tradendum, aut alienandum.

Quid est Vis expulsiva?

Cum quis de possessione alicujus rei dejicitur.

Quid est Vis ablativa?

Cum per vim alicui res eripitur.

Quænam actio datur in Raptores?

Actio de vi bonorum raptorum.

Adversus quos datur hæc actio?

Adversus eos tantum qui dolo male raperint. *§. 1. Imp. Inst. h. t.*

Igitur si quis rem quam crederef suam per vim possessori eripuerit, existimans licere domino quovis modo rem suam a possessoribus auferre, hac ratione non tenebitur. *Ulp. l. 2. §. 18. D. de vi bon. rap.*

Quibus datur hæc actio?

Illis qui eum qui clam amovit, furti age-re possunt; id est: illis quorum interest rem quam tenentur aut possident non rapi, sive talis res erecta in bonis, vel ex bonis eorum fuerit. *§. 2. Imp. Inst. h. t.*

In bonis nostris esse tantum dicitur ea res, cuius dominium ad nos pertinet, de- ducto omni ære alieno.

Ex bonis nostris esse dicitur res illa, quæ cum ad dominium nostrum non pertineat, in substantia tamen, et numero rerum nostrarum invenitur.

TITULUS III.

AD LEGEM AQUILIAM.

Quid est Lex Aquilia?

*L*ex quæ vindicat, seu punit damnum cum *injuria* facientis datum.

Quid est Damnum generaliter?

*D*etractio, et diminutio rei alienæ, sive illa lucri causa fiat, sive nullius lucri gratia; et sive salvis rebus, sive peremptis, aut corruptis.

Quid est Damnum Legis Aquilæ?

*P*atrimonii diminutio, quæ non jure alterius illata est per corruptionem rei, aut deteriorationem ejus, sine lucro damnum dantis; et versatur in occisione servi, pecudis, aut alterius animalis.

*S*i quis servum, pecudemve casu aliquo, et sine culpa occiderit, minimè tenetur legi Aquilia.

TITULUS IV. DE INJURIS.

Quid est Injuria?

*G*eneraliter est: Omne quod non jure fit. *Ulp. l. i. D. de inj. et fam. lib.*

*H*ic est: Omne dictum factumve, ad contemptum, infamiam, aut dolorem alterius directum.

Quibus modis fit Injuria?

*R*e, et verbis. *Ulp. l. i. §. i. D. eod.*

Quomodo fit Injuria Re?

*Q*uoties quis in alium manus infert, vel pugno, aut fustibus alium pulsat; vel etiam si alicujus bona, quasi debitoris, cum nil deberet, possessa fuerint ab eo qui intelligebat, nil eum sibi debere. *Ulp. ibid. §. i. Imp. Inst. h. t.*

Quomodo fit Injuria verbis?

*Q*uoties non manus inferuntur, sed verbis aut litteris quis injuriatur. Si nimis convitium adversus aliquem proferatur, vel libellum aut carmen contra alterius famam componatur; vel etiam si quis Matremfamilias, aut Prætextatum, Prætextatumve adsectatus fuerit, vel appellaverit; si ve alicujus pudicitia attentari dicatur. *Ibid.*

Quisnam dicitur adsectari?

Qui tacitus mulierem frequenter sequitur. Hocque injuriosum est, quia assidua frequentia quasi Præbet nonnullam infamiam. *Ulp. l. 15. §. 22. D. de inj. et fam. lib.*
Quinam dicebantur Prætextai, et Prætextatæ?

Pueri ingenui, pueræque similiter ingenuæ, qui quevæ annūm ætatis sextum decimum nondum compleverant; sic dicti, quod togam gestarent cuius oræ purpura prætextæ erant ornatae, quam quidem togam anno ætatis decimo septimo deponebant.

Quid est Appellare?

Blanda oratione alterius pudicitiam adtentare. *Ulp. l. 15. §. 20. D. de inj. et fam. lib.*

Quando pudicitia adtentari dicitur?

Cum id agitur, ut expudico quis impudicus fiat. Ut si quis puellam ad stuprum sollicitet, qui injuriat ei facit, cum hoc ipso significet se jam opinionem aliquam de inconstantia morum ejus concepisse. *Ulp. l. 9. §. 4. et Paul. l. D. eod.*

Quotuplex est Inuria?

Duplex. Levis, et Atrox.

Quænam est Inuria Levis?

Quæ sit cum quis leviter, et levi ex causa

ab alio injurioso pulsatur.

Quænam est Inuria Atrox?

Quæ quasi contumeliosior, et major æstimatur. *Ulp. l. 7. §. 7. D. eod.*

Per quas personas quis Inuriā patitur?

Non solum per semetipsum, sed etiam per uxorem, per liberos in potestate existentes, et etiam per servos, si nimis aliiquid atrocium in servum committatur, et quod manifestè contumeliam domini respiciat. *§. 2. et 3. Imp. Inst. h. t.*

Quænam est poena injuriarum?

Olim ex lege XII. Tab. pro membro rupto, poena erat talio; pro esse autem fracto, certæ erant poenæ pecuniariæ. Nunc secundum gradum dignitatis, vitæque honestatem, æstimatio injuriæ, et consequenter poena, crescit, minuiturve. *§. 7. Imp. Inst. h. t.*

TITULUS V.

DE OBLIGATIONIBUS QUÆ QUASI ex Delicto nascuntur.

Quid est quasi maleficium, seu delictum?

Omne factum, quo quis propriè quidem dici non potest delinquisse, sed tamen

quod maleficio est proximum.

Quænam est Obligatio quæ ex quasi delicto nascitur?

Ea quæ non ex voluntate, et destinatio- ne agentis, sed magis ex imperitia, negli- gentiave proficiuntur, tanquam ex quasi de- licto.

Quot sunt species quasi delicti?

Quatuor. Malè per imperitiam judica- tum, Dejectum vel effusum, Positum vel suspensum, et Furtum in navi, caupona, vel stabulo factum.

Quid venit defecti, vel effusi nomine?

Omne damnum, quod dejectione vel ef- fusione sine dolo facientis illatum est, in eo loco qua vulgo iter fit. *Gaj. I. 5. §. 5. D. de obl. et act.*

Dejici dicuntur res solidæ; effundi li- quidae.

TITULUS VI.

DE ACTIONIBUS.

Quid est Actio?

Jus persecundi in judicio quod sibi de- betur. *Cels. I. 51. D. de obl. et act.*

Hic nomine juris venit potestas jure pu- blico tributa.

Quotuplex est Actio?

Duplex. Alia in rem, alia in personam.

Quænam est Actio in rem, sive Realis?

Ea, per quam rem nostram quæ ab alio pos- sitetur petimus. *Ulp. I. 25. D. de obl. et act.*

Quænam est Actio in personam, sive Personalis?

Ea, qua cum eo agimus qui obligatus est nobis ad faciendum aliquid, vel dandum. *Ibid.*

Item Actio alia est Confessoria, alia Negatoria.

Confessoria est: Ea, qua quis sibi servitu- tem competere asserit. *Ulp. I. 2. D. si serv. vind.*

Negatoria est: Ea, qua quis ad alium ser- vitutem pertinere negat. *Ibid.*

Item Actio alia est Civilis, alia Prætoria.

Civilis est: Quæ ex civilibus, et legitimis causis descendit.

Prætoria est: Ea, quam Prætor ex sua ju- risdictione comparatam habet.

Actiones Prætoriæ aliæ sunt Reales, aliæ Personales.

ACTIONES PRÆTORIÆ REALES.

Publiciana.

Est Actio in rem Prætoria, quæ datur ad vindicandam rem ex justa causa ali-

cui traditam , nondum usucaptam , amis-
sa casu illius possessione. §. 4. *Imp. Inst. h.t.*

Rescisoria.

Est Actio in rem Prætoria , quæ rescisa
usu capione , quæ facta esse negatur , datur
pristino rei domino , ad recuperandam rem
suam a possessore usucaptam , quasi , nun-
quam usucapta fuisset. §. 5. *Imp. Inst. h.t.*

Pauliana.

Est Actio in rem Prætoria , quæ datur
creditoribus ad rebocanda ea , quæ in frau-
dem creditorum alienata sunt. *Ulp. I. I. §. I.*
D. quæ in frau. cred.

Serviana.

Est Actio in rem Prætoria , competens
domino , ad persequendas res Coloni , jure
pignoris pro mercedibus fundi obligatas ,
adversus quemcumque possessorem. §. 7.
Imp. Inst. h. t.

Quasi Serviana , seu Hypothecaria.

Est Actio in rem Prætoria , quæ credito-
res pignora , hypothecasve persequuntur.

Hæc cum sit in rem , et detur creditorī ,
differt a Pigneratitia , quæ est in personam ,
et datur debitori , adversus creditorem ex

contractu obligatum , ad pignus quod ac-
cepit soluto debito restituendum. *Vinn. ad*
§. 7. Imp. Inst. h. t. num. 6. et ad §. 4. Imp.
Inst. quib. mod. re cont. obl. num. 3.

ACTIONES PRÆTORIÆ PERSO- nales.

De constituta pecunia.

Est Actio Prætoria personalis , quæ da-
tur adversus eum , qui citrè stipulatio-
nem constituit se soluturum id , quod prius
ipse , aut alius , quacumque ex causa , etiam ex
nudo pacto , naturali tantum obligatione
debebat. §. 9. *Imp. Inst. h. t.*

De Peculio.

Est Actio Prætoria personalis , compe-
tens ei , qui cum filios familias , vel servo pe-
culium habentibus contraxit adversus Pa-
trem , vel dominum , ut peculio tenus de-
ductis his quæ naturaliter ipsis debita sunt ,
condemnentur. §. 1. *Imp. Inst. h. t.*

In factum ex Jurejurando.

Est Actio Prætoria personalis , competeus
ei qui postulante adversario , juraverit de-
beri sibi pecuniam quam peteret , neque ei

solvatur. §. II. *Imp. Inst. h. t.*

ACTIONES PRÆTORIAE PÖENALES.

De albo corrupto.

Est Actio competens ei, qui album Prætoris corrupit. §. 12. *Imp. Inst. h. t.*

Quid est Album Prætoris?

Tabula gypsata, in qua edictum prescriptum proponebatur palam, ut unicuique legendi potestas esset.

Quotuplex est hoc Edicium?

Duplex. Perpetuum, quod per universum Prætoris imperium permanet, et in omnibus obtinet causis; et Temporale, et paucorum dierum, quod ad causas singulas, et oborta negotia accommodatur, quale est citoarium, et peremptorium.

In eum, qui perpetuum Prætoris edictum corruperit, poena 500. aureorum imposita est. *Ulp. l. 7. D. de jurisd.*

Ille qui quid ex temporali Prætoris edicto corruperit, prout res incidat, puniendus.

*De Patrono, aut Parente sine via
in jus vocato.*

Est Actio competens adversus eum, qui

gine permisso Prætoris in judicium vocaverit personas quæ sine Prætoris permisso, potestatis, honoris, vel reverentiae causa in judicium vocari prohibentur; ut sunt Parentes, patroni, &c. §. *Imp. Inst. h. t.*

In hos, 50. aureorum judicium datur. *Ulp. l. 24. D. de in jus. voc.*

De in jus vocato, vi exempto.

Est Actio competens adversus eum, qui vocatum in jus vi exemerit, aut cujus dolo aliis exemerit. §. 12. *Imp. Inst. h. t.*

Pœna adversus hunc definita non est, sed secundum delicti qualitatem puniendus.

Quænam sunt Præjudiciales Actiones?

Eæ, quibus inter aliquos agitur de alterius statu, dum aut unus alterius statum oppugnans, in eo aliquid juris sibi vindicat; aut alter adversus alterius oppugnationem, statum suum sibi defendit.

Quotupliciter agitur de alterius statu?

Tripliciter. De libertate, de ingenuitate, de jure familiae. Horum unicae una actio præjudicialis correspondet.

Agitur de libertate, cum queritur an quis liber sit, an servus.

Agitur de ingenuitate, cum queritur an quis libertus sit, an ingenuus.

Agitur de jure familie, cum queritur an quis filius sit, necne.

Quomodo appellantur Actiones in rem, et in personam?

Actio in rem appellatur vindicatio, actio in personam condicatio. *Ulp. l. 25. D. de obl. et act.*

Quid est Comperendinatio?

Ab utrisque litigatoribus invicem sibi denunciatio in perendinum diem,

Actionum, aliæ, sunt persecutoriae rei, aliæ poenæ, aliæ rei et poenæ.

Persecutoriae rei, sunt actiones quibus persecutimur quod ex patrimonio nobis abest. Hujusmodi sunt omnes actiones in rem, et fere omnes actiones in personam, quæ ex contractu descendunt. *Paul. l. 35. D. de obl. et act. §. 17. Imp. Inst. h. t.*

Persecutoriae poenæ, sunt actiones quæ factum poenæ persecuenda causa comparata sunt; et sunt omnes actiones impersonnam quæ ex maleficijs descendunt. *§. 18. Imp. Inst. h. t.*

Persecutoriae rei, et poenæ, seu mixtae, sunt actiones quæ tam poenæ, quam rei persecuenda causa comparatae sunt. Tales sunt actio vi bonorum raptorum: Legis Aquilæ, et de legato locis propriis relic-

to. §. 19. *Imp. Inst. h. t.*

ACTIONES IN REM, ET IN PERSONAM simul.

Actio Familiae Erciscunde.

Est Actio competens cohæredibus, de dividenda hæreditate, et de eo quod alterum alteri præstare oportet. *§. 20. Imp. Inst. h. t.*

Hæc Actio præstitiones quasdam personales continet, quibus hæres hæredi propter communionem rerum est obnoxius,

Actio Communi dividendo.

Est Actio quæ inter eos redditur, inter quos aliquid commune est, (extra causam hæreditatis) ut id dividatur. *Ibid.*

Finis hujus Actionis est duplex: Primus ut recedatur ab harum rerum communione; secundus ut utrinque præstetur, quod alterum alteri præstare oportet, lucri damni, et impensarum nomine.

Actio Finium regundorum.

Est Actio quæ inter eos redditur, qui confines agros habent, ad hoc ut ad suam porrā, et certitudinem redigantur. *Ibid.*

Actiones, aliæ sunt in simplicem, aliæ in

duplum, aliæ in triplum, aliæ in quadruplum; ulterius nulla actio extenditur. §. 21.
Imp. Inst. h. t.

Quænam est Actio in simplum?

Ea qua petitur ipsum simplum: ut actio ex stipulatu, exempto, vendito, &c.

Quænam est Actio in duplum?

Ea qua petitur ipsum duplum. Hujus quinque sunt species, nimirum furti nec manifesti, damni in juria ex lege Aquilia, depositi ex quibusdam causis, servi corrupti, et ex legato.

Quænam est Actio in triplum?

Ea qua triplum ipsum petitur. Hac agitur, cum aliquis majorem vera estimatio- ne quantitatem libello conventionis inse- ruerit, ea mente, ac fraude, ut viatores, apparitores, seu executores litium, amplio- rem summam sportularum nomine a Reo exigerent. Haec in usu non est.

Quid est Libellus conventionis?

Scriptum, quo Actor petitionis suæ ratio nem, et speciem futuræ litis in judicio ex- primebat.

Quid sunt Sportulæ?

Merces, sive salario executorum.

Quænam est Actio in quadruplum?

Ea quæ quadruplum ipsum exigitur, ut

actio furti manifesti, quod metus causa, de calunnia, adversus executores litium qui plus constituto sportarum nomine exe- gerint.

Item Actiones aliæ sunt Bonæ fidei, aliæ Stricti juris, aliæ Ar- bitrarie.

Actiones bonæ fidei sunt illæ, in quibus libera potestas Judicii permittitur, asti- man- di inter litigatores quid alterum alteri ex bona fide præstare oporteat. En eas nume- ro quindecim in his versibus:

Vende, loca, manda, sis gestor, sive sodalis.

Sis consors assis, condominiums rei.

Da vendendum aliquid pretio sub lege statuto.

Permuta, aut usum suscipe gratuitum.

Suscipe depositum, tutelam, pignora dotem,

Aut bona defuncti quæ tibi cessit amor.

Sic eris ex illis quibus est ultrisque citroque

Actio, quæ fidei dicitur esse bonæ.

Actiones stricti juris sunt illæ, in quibus potestas Judicis formulæ adstringitur, seu iis rebus in quas Prætor jubebat condemnationem fieri. Hujusmodi sunt actiones quæ oriuntur ex stipulatu, mutuo, &c.

Quid est Compensatio?

Debiti, et crediti inter se contributio.

Modest. I. 1. D. de compensat.

Actiones arbitrariæ sunt, quæ ex arbitrio Judicis pendent, in quibus Reus si arbitrio Judicis paruerit, devitæ condemnationem. Hujus furfuris sunt Publiciana, Serviana, &c. §. 31. *Imp. Inst. h. t.*

Quot modis plus petitur?

Quatuor. Re, tempore, loco, et causa.

Quis dicitur re plus petere?

Qui majorem, vel summam pecuniae, vel partem rei quam quæ sibi debetur, petit.

Quis dicitur tempore plus petere?

Qui quod in diem promissum est, ante diem petit.

Quis dicitur loco plus petere?

Qui quod certo loco sibi dari stipulatus erat, alio loco purè petit.

Quis dicitur causa plus petere?

Qui ex plurimiis rebus disjunctim promissis, unam aliquam certam petit; vel generale promissio, petit certam speciem.

Quænam est pena plus potentium?

Olim erat, ut Actor causa caderet; id est rem amitteret. Hodie non ita, sed qui hodie plus petit re, loco, et causa, condemnatur ad omne interesse, quod debitori persuam plus petitionem intulit. Ille vero qui plus tempore petit, condemnatur in litis

expensas, et duplicantur inducias; id est duplicatur illud tempus, quod debitori restabat ad solvendum; veluti si uno mense petitierit citius quam petere debuit, tunc expectare cogitur duos menses. §. 33. *Imp. Inst. h. t.*

Quædam sunt Actiones, quibus non semper solidum quod nobis debetur persequimur, sed modò solidum, modò minus; videlicet actio de peculio, de dote, si parens a filio emancipato conveniatur, si paternus conveniatur a liberto, &c.

TITULUS VII.

QUOD CUM EO, QUI IN ALIENA potestate est, negotium gestum esse dicitur.

Actionum aliæ sunt directæ, aliæ indirectæ.

Directæ sunt: Quæ in nos nostro nomine competunt.

Indirectæ sunt: Quæ in nos alieno nomine competit.

Quod sunt Actiones indirectæ?

Sex. Quod jussu, Exercitoria, Instituaria, Tributoria, de peculio, et de in rem verso.

Quid est Actio quod jussu?

Est Actio prætoria personalis, competens adversus Patrem, vel dominum, ex contractu filiifamilias qui jussu Patris sui, vel servi qui jussu domini contraxerit. Et quidem actio in solidum, nam quodammodo cum eo contrahitur qui jubet. *Ulp. l. 1. D. quod jussu.*

Quid est Actio Exercitoria?

Est Actio Prætoria personalis, qua in solidum tenetur Exercitor navis, ex contractu Magistri quem ipse navi præposuit. *Paul. l. 1. D. de exer. act.*

Quis est Exercitor navis?

Ille ad quem obventiones, et redditus omnes perveniunt, sive is dominus navis sit, sive a domino navem per aversionem conduxit, vel ad tempus, vel in perpetuum. *Paul. ibid. §. 15.*

Quis est Magister navis?

Ille, cui totius navis cura mandata est. *Paul. ibid. §. 1.*

Quid est Actio Institoria?

Est Actio Prætoria personalis adversus dominum, ex contractu servi quem tabernæ, aut cuiilibet alii negotiationi præposuit. *Paul. ibid. in prin.*

Dicitur Institeria, ab Institore, ita dic-

to ex eo quod negotio gerendo inter; nec multum interest tabernæ sit præpositus, aut cuiilibet alii negotiationi. *Ulp. l. 3. D. de instit. act.*

Quid est Actio Tributoria?

Est Actio Prætoria personalis, qua si servus in peculiari merce sciente domino negotietur, et quid cum eo ejus rei causa contractum sit; quidquid ex his mercibus erit, quodque inde receptum erit, id inter dominum, si quid ei debeatur, et cæteros creditores, pro rata portione distribuitur. *Ulp. l. 1. et 5. §. 5. D. de tribut. act.*

Quid est Actio peculio?

Est Actio Prætoria personalis, ex contractu eorum qui alieno juri subjecti sunt convenientes, peculio tenus competens, ratione administrationis peculiaris.

Quid est Actio de in rem verso?

Est Actio Prætoria personalis, quæ ex contractu filiifamilias, vel servi, datur in Patrem, vel dominum, de eo quod in patrimonium ejus redactum est: idque idem, ne quis cum alterius jactura locupletetur; non tamen in plus tenetur quam versum est. *§. 4. Imp. Inst. h. 1.*

TITULUS VIII.

DE NOXALIBUS ACTIONIBUS.

Quænam sunt Noxales Actiones?
Quæ non ex contractu, sed ex noxa, atque maleficio servorum, adversus dominos instituuntur. *Gaj. l. 1. D. h.t.*

Quænam est vis, et potestas hujus actionis?

Ut si dominus damnatus fuerit, liceat ei deditio corporis quod delipuit, evitare litis aestimationem. *Ibid.*

Quotupliciter agitur ex delictis privatis servorum?

Dupliciter. Vel criminaliter, vel civiliter. *Ulp. l. 92. D. de furtis.*

Criminaliter, ex delicto servi, cum domino non agitur, sed in ipsum servum, eumque solum, accusatio et vindicta criminis dirigitur.

Civiliter, seu pecuniariè cum solo domino agi potest, et si dominus jusserrit servum delinquere, aut cum posset prohibere non prohibuit; in solidum obligatur, perinde ac si ipse delinquisset; si vero ignoraberit, vel cum sciret, prohibuerit, sed frustra; no-

xalis actio in eum datur.

Quid est Noxa?

Ipsum corpus quod nocuit, seu deliquit.
§. 1. *Imp. Inst. h. t.*

Quid est Noxia?

Ipsum maleficium quod admissum est, ut fortum rapina, &c. *Ulp. l. 1. §. 1. D. si quad. pau. fec. dic.*

TITULUS IX.

SI QUADRUPES PAUPERIEM
fecisse dicatur.

Quid est Pauperies?

Damnum sine injuria facientis datum.
Ulp. l. 1. §. 3. D. si quad. pau. fec. dic.

Quando habet locum Actio de pauperis?

Quoties animal non naturali, sed contra naturam generis sui feritate motum, damnum dederit: nam motus in animali non nisi qui contra naturam est, huic actioni locum praebet. *Ulp. ibid. §. 4.*

*Ad quid tenetur Dominus quadrupedis
quæ pauperiem fecerit?*

Tenetur dare animal, quod noxiā comisit, aut aestimationem nox & offerre. *Ulp. l. 1. D. si quad. pau. fec. die.*

TITULUS X.

DE IIS PER QUOS AGERE POS-
sumus.

Per quas personas agere possumus?
 Per quascumque velimus Olim alterius nomine agi non poterat, nisi in quatuer causibus, nimirum pro Populo, pro libertate, pro tutela, et pro captivis. Hodie vero quilibet non solum suo, sed etiam procuratorio nomine in quacumque causa agere potest, quia omnia judicia sunt extraordina-ria. *Prin. Imp. Inst. h. t.*

Quis est Procurator?

Qui aliena negotia mandatu domini ad-
ministrat. *Ulp. l. i. D. de proc. et def.*

TITULUS XI.

DE SATISDATIONIBUS.

Quia est Satisfare?

Fidejussoribus datis cavere. *Gaj. l. i. D.
qui sat. cog.*

Quid est Satisfatio?

Cautio qua adversarium securum faci-
mus pro eo quod a nobis petiit, datis fide-
jussoribus, aut pignoribus. *Gaj. ibid.*

Si lis per procuratorem inferatur, tene-
tur satisdare procurator ratam rem domi-
num habiturum. *Imp. Inst. h. t.*

TITULUS XII.

DE PERPETUIS, ET TEMPORALI-
bus Actionibus, et quæ ad hæredes,
et in hæredes transeunt.

Quænam sunt Actiones perpetuae?

Quæ ex legibus, Senatusconsultis, vel
similibus juris constitutionibus introductæ
sunt. Ita dictæ, quod olim in perpetuum
darentur, cum ex lege descendant, cuius
perpetua est auctoritas.

Quænam sunt Actiones temporales?

Quæ ex propria Prætoris jurisdictione
pendent. Ita dictæ, quod tantum intra an-
num vivant, cum Prætoris sit tantum intra
annum imperium.

Actionum aliæ dantur hæredibus, et in
hæredes; aliæ hæredibus, sed non in hære-
des; aliæ neque hæredibus, neque in hære-
des.

Hæredibus, et in hæredes, dantur quæ-
cumque actiones quæ tantum rei persequen-

dæ causa comparatæ sunt; ut sint illæ quæ ex contractu descendunt.

Hæredibus sed non in hæredes, dantur actiones ex maleficiis poenales.

Neque hæredibus, neque in hæredes, dantur actiones injuriarum, et si quæ sunt similes, quæ vindictæ persecutionem contineant.

TITULUS XIII.

DE EXCEPTIONIBUS.

Quid est Exceptio?

Defensio rei, quæ actioni aliqui jure constitutæ opposita, hanc ipsam æquitatis ratione excludit. *Ulp. l. 2. D. h. t.*

Exceptionum aliæ sunt Civiles, aliæ Prætoriæ. *§. 7. Imp. Inst. h. t.*

Civiles sunt: Quæ ex legibus, vel iis quæ legis vicem obtinent oriuntur. Hujusmodi sunt, exceptio S. C. Vellejani, et exceptio ex lege Julia, et Cincia.

Prætoriæ sunt: Quæ ex ipsius Prætoris jurisdictione substantiam capiunt. Talis est exceptio pacti de non petendo.

Item Exceptionum aliæ sunt Perpetuæ, et

peremptoriæ, aliæ Temporales, et dilatoriæ.

Perpetuæ, et peremptoriæ sunt: Quæ semper agentibus obstant, et semper rem de qua agitur perimunt. Ita sunt exceptiones doli mali, rei judicatae, &c. *Gaj. l. 3. D. et §. 9. Imp. Inst. h. t.*

Temporales; seu dilatoriæ sunt: Quæ ad tempus nocent, et temporis dilationem tribuunt. Seu: Quæ non semper locum habent, et evitari possunt; uti est hæc, pacti conventi. *Gaj. ibid. et §. 10. Imp. Inst. h. t.*

Amplius: Exceptionum aliæ sunt Reales, aliæ Personales. Reales sunt, quæ rei cohærent. Personales sunt, quæ personæ cohærent. *Paul. l. 7. prin. et §. 1. D. h. t.*

TITULUS XIV.

DE REPLICATIONIBUS.

Quid est Replicatio?
Secunda Actoris allegatio, ad firmandam actionem suam adversus exceptionem a Reo oppositam.

Quid est Duplicatio?
Exclusio replicationis; seu secunda allegatio ipsius Rei.

Si replicatio prima fronte justa, revera autem iniqua fuerit, datur Reo contra eam duplicatio, et rursus contra duplicationem datur Actori triplicatio, sive deinceps nomina multiplicantur, quoties Actor, vel Reus objicit; allegationumque ultrò, citròque modus est infinitus. §. 1. 2. et 3. *Imp. Inst. h. t.*

TITULUS XV.

DE INTERDICTIS.

Quid est Interdictum?

Decretum Prætoris certis verbis conceputum, quo in causis possessionum, vel quasi possessionum jubebat aliquid fieri, aut fieri yetabat, prout id rei de qua agebatur conveniebat.

Quomodo dividuntur Interdicta?

In Prohibitoria, Restitutoria, et Exhibitoria.

Quænam sunt Prohibitoria?

Ea quibus Prætor yetat aliquid fieri; ut interdictum de mortuo inferendo, §. 1. *Imp. Inst. h. t.*

Quænam sunt Restitutoria?

Ea quibus Prætor aliquid restitui jubet; ut interdictum unde vi. *Ibidem.*

Quænam sunt Exhibitoria?

Ea per quæ Prætor juvet aliquid exhiberi, ut Parenti liberos, domino servos, &c. *Ibidem.*

Item Interdicta quædam adipiscendæ, quædam retinendæ, quædam recuperandæ possessionis causa comparata sunt.

Interdicta adipiscendæ possessionis sunt: Quæ comparata sunt ad possessionem quam antea non habuimus, nunc primò acquirendam. Talia sunt interdictum quoniam bonorum, et Salvianum. *Paul. l. 2. §. 3. D. de interd. sive ext. §. 3. Imp. Inst. h. t.*

Interdicta retinendæ possessionis sunt: Ea per quæ eam possessionem quam jam habemus, retinere volumus. Hujus generis sunt Interdicta utiposideris, et utrubi. *Paul. ibid. Ulp. l. 1. §. 4. D. uti pos. §. 3. Imp. Inst. h. t.*

Interdicta recuperandæ possessionis sunt: Ea quæ ad possessionem recuperandam dantur ei qui ex possessione fundi, vel ædium vi dejectus fuerat. Hujusmodi est interdictum unde vi. *Paul. ibid. Ulp. l. 1. §. 1. et 2. D. quod vi aut clam. §. 6. Imp. Inst. h. t.*

Item Interdicta alia sunt Simplicia, alia Duplia.

Simplicia sunt: Ea in quibus uterque litigantium unam tantum personam representat, alter nimirum Actoris, alter Rei.
§. 7. Imp. Inst. h. i.

Duplicia sunt: Ea in quibus uterque litigantium duplēm personam sustinet, Actoris scilicet, et Rei. Ibid.

TITULUS XVI.

DE POENA TEMERE LITIGANTUM.

Triplex est poena temere litigantium, scilicet: Jusjurandum calumniæ, poena pecuniaria, et infamia.

Quid est Jusjurandum Calumniæ?

Juramentum quo litigantes jurant litem sibi justam videri, et non calumniosè procedere.

Quid est Poena pecuniaria?

Olim poena pecuniaria erat decimæ partis litis mulctatio. Hodie temerarius Actor in damnum, et impensas litis condemnatur.

Quid est Infamia?

Est læsio æstimationis, seu famæ,

Quotuplex est Infamia?

Duplex. Juris, et Facti.

Infamia Juris est, quæ infligitur a jure, vel per sententiam Judicis.

Infamia Facti est, quæ descendit solum ex judicio gravium virorum.

En exempla: Si fur non fuerit condemnatus, infamia facti tantum laborabit; si condemnatus fuerit, etiam infamia juris,

Quid est in jus vocare?

Aliquem vocare qui jus dicturus est, juris experiundi gratia.

TITULUS XVII.

DE OFFICIO JUDICIS.

Quid est Litis Contestatio?

Negotii hinc inde apud Judicem facta narratio, continens petitionem Actoris, et ad eandem Rei conventi responsionem, per contradiccionem. Sever. et Ant. I. I. C. de lit. contest.

Quænam in Judice requiruntur?

Ut potestatem judicandi habeat, ut eam habeat in causa de qua lis movetur, et ut suspectus non sit illi qui convenitur.

Quod Personæ in judicio requiruntur?

Tres. Actor , et Judex.

Quodnam est Officium Judicis ?

Judicare secundum id quod legibus , aut meritis proditum est. *Justin. l. 13. C. de sent. et int. omn. iud. Prin. Imp. Inst. h. t.*

Judex secundum acta , et probata , ita judicare debet , ut numquam contra conscientiam suam judicet.

Quid est plena causæ cognitio , et justa inquisitio ?

Cum Judex nil eorum quæ ad intentiōnem Actoris , et defensionem Rei pertinen-
tia afferuntur , quæque judicii natura non repudiat , prætermittit , quin audiat , cōg-
noscatque. *Const. l. 9. C. de iudiciis.*

Quid est Exhibere ?

Rei in publico potestatem facere , tum videndæ , tum contractandæ , ut experim-
di sit copia. *Paul. l. 2. D. ad exhib.*

TITULUS XVIII.

D E P U B L I C I S J U D I C I I S .

Quænam sunt Publica Judicia ?

Ea , quibus agitur de delicto publico,
v. gr. de criminæ læsa majestatis , de

homicidio , &c.

*Publica Judicia alia sunt Capitalia ,
alia non Capitalia.*

Capitalia sunt: Quæ ultimo supplicio af-
ficiunt homines , vel etiam aquæ , et ignis
interdictione , vel deportatione , vel me-
tallo. Uno verbo : Ea quorum poena est
mors naturalis , vel civilis. *Paul. l. 2. D.
de publ. jud. §. 2. Imp. Inst. h. t.*

Non Capitalia sunt: Ea ex quibus pecu-
niaria , aut in corpus aliqua coercitio , poe-
na est. *Ibid.*

Quid venit nomine ultimi supplicii ?

Sola mors. *Cels. l. 21. D. de poenis.*

*Quid est Crimen læsa Majestatis , sive
Perdulcii ?*

Cum quis aliquid hostili animo adversus
Rempublicam , vel Principem machinatus
est. *Ulp. l. 1. §. 1. D. ad leg. jul. maj.*

Quid est Adulterium ?

Alieni thori violatio. Sive: Coitus cum
aliena uxore factus. *Modest. l. 34. §. 1. D.
ad leg. l. Jul. de adulst.*

Quid est Stuprum ?

Illegitimus coitus cum virgine , vel vi-
dua. *Papin. l. 6. §. D. de eod.*

Quid est Homicidium ?

Violenta vitæ hominis ademptio.

Triplex est homicidium, voluntarium, necessarium, et casuale.

Homicidium voluntarium est, quando quis destinata, et mala voluntate aliquem occidit.

Necessarium est, quando quis moderamine inculpatæ tutelæ, et ob sui defensionem aliquem occidit.

Casuale est, quando quis non destinata voluntate, sed casualiter aliquem occidit.

Quis est Veneficus?

Qui veneno, vel artibus odiosis, aut surrexis magicis hominem occidit. §. 5. *Imp. Inst. h. t.*

Plus est hominem veneno quam gladio occidere. *Ant. l. i. C. de malef.*

Quid est Parricidium?

Aspernum crimen, quod committitur ab eo qui Parentis, aut filii, aut omnino ad finitatis ejus quæ nuncupatione Parentum continetur, fata præparaverit; aut ab eo cuius dolo malo id fuerit factum. *Marc. l. i. D. ad leg. Pomp. de par. 6. Imp. Inst. h. t.*

Quid est Crimen falsi?

Cum quis testamentum, vel aliud instrumentum falsum scripserit, signaverit, recitaverit, vel signum adulterium fecerit.

§. 7. *Imp. Inst. h. t.*

Quænam est Vis publica?

Quæ fit cum armis. §. 8. *Imp. Inst. h. t.*

Quænam est Vis privata?

Quæ fit sine armis. *Ibid.*

Quid est Raptus?

Cum quis honestæ famæ foeminam, sive virgo, sive vidua, sive etiam vestalis, aut monialis sit, invitis illis in quorum est potestate, abducit. *Justin. l. i. C. de rapt. virg.*

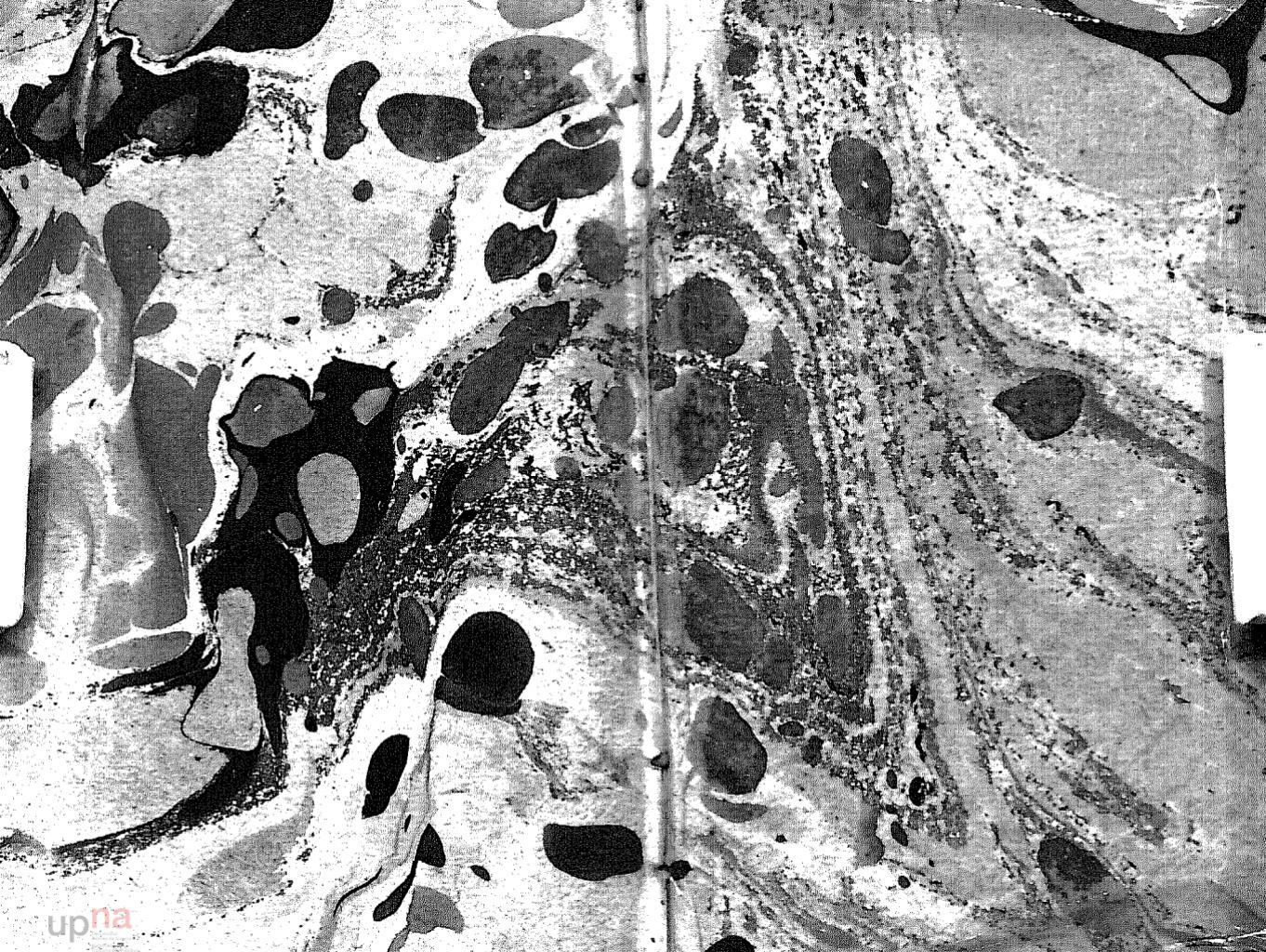
Quid est Peculatus?

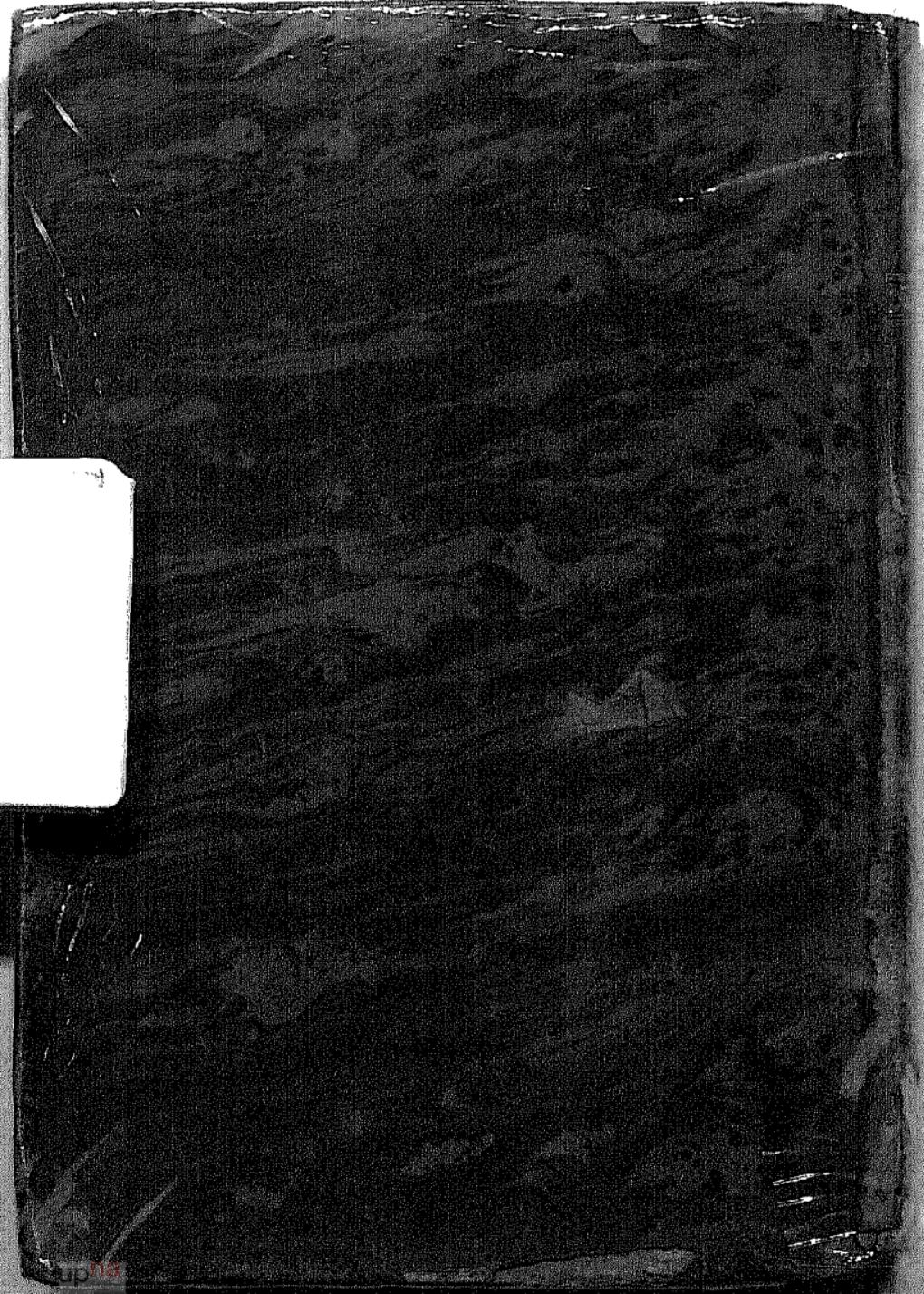
Pecuniae publicæ, aut rei sacræ furtum.

Quid est Plagium?

Liberi hominis, vel servi alieni suppressione, dolo malo facta.

FINIS.

1018